

FLOSAR

GLASILO OB PRAZNIKU OBČINE PODVELKA 2018

19. OBČINSKI PRAZNIK OBČINE PODVELKA

ŠOLA LEHEN -
NEKOČ IN DANES

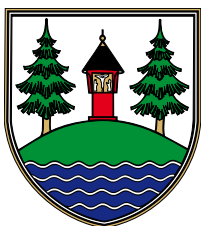

Beseda urednika

Pot Flosarja v tem letu vodi do najmanjše vasi v občini. Iz Brezna, kjer smo lani praznovali, nas tok Drave vodi do izliva potoka Velka, od tam pa v smeri proti njenemu toku, ki je nekoč poganjal številne mline in žage. Pot vodi skozi ozko dolino med Rdečim Bregom in Janževskim Vrhom, kjer je v prejšnjem stoletju vozil tudi vlak po ozkotirni železnici. Vlak nas letos ne pelje do končne postaje, kjer so nekoč natovarjali kamenje, ampak se ustavi v Lehnu na Pohorju, v vaški skupnosti, kjer praznujemo občinski praznik.

V imenu uredniškega odbora vam, spoštovanim bralkam in bralcem, želim prijetne trenutke ob prebiranju zgodb, njihovim avtorjem pa sporočam: »Veselje do pisanja naj nas družijo še naprej ...«

*Aleksander Golob,
odgovorni urednik*

OBČINA PODVELKA

Podvelka 13 - 2363 Podvelka
telefon: 02 876 95 10
faks: 02 876 62 16
obcina@podvelka.si
<http://www.podvelka.si/>

Koroška

FLOSAR,

glasilo ob prazniku Občine Podvelka

Izdajatelj: Občina Podvelka, Podvelka 13, 2363 Podvelka

Odgovorni urednik: Aleksander Golob

Uredniški odbor: Anton Kovše, mag. Jože Marhl, Ivanka Vomer, Mateja Rihter, Milan Robnik, Miran Pušnik in Aleksander Golob

Jezikovni pregled: Mateja Rihter, prof.

Fotografije: arhivi posameznikov in društev

Grafična podoba in tisk: Tiskarstvo in knjigoveštvo Grešovnik

Naslovnica: fotografiji: Šola Lehen nekoč - arhiv Antona Čučēja in danes - Aleksander Grdadolnik

Naklada: 1.100 izvodov

Elektronski naslov: flosar.podvelka@gmail.com

Nagovor župana

Spoštovane občanke, spoštovani občani,

pred nami je praznik Občine Podvelka. Naša občina praznuje že devetnajstič, pa tudi zadnjič v tem mandatu. V vseh teh letih smo naredili veliko, a ob letošnjem praznovanju bi rad izpostavil predvsem dvoje: Eno so projekti, ki smo jih smelo zastavili in jih tudi realizirali. Naj omenim samo najbolj zahtevne:

INVESTICIJE OD LETA 2015 DO 2018

VS	NAZIV PROJEKTA	investicije od leta 2015 do 2018	investicije od leta 1995 do 2018
Kapla			
	Prizidek h gasilskemu domu Kapla		
	Rekonstrukcija JP št. 819162 Kapla–Potočnikov jarek, odsek Kapla–Pohnik		
	Rekonstrukcija LC št. 319812 Brezno–Kapla, odsek Urbanov klanec–Kašman		
	Rekonstrukcija cevnega prepusta na cesti Potočnikov jarek–Šranger korito		
	Rekonstrukcija JP št. 819171 Klemen–Robnikovo, odsek Zajsnik–križišče		
	Rekonstrukcija cevnega prepusta na cesti JP 819131 Felavc		
	Rekonstrukcija JP št. 819341 Zg. Pavlič– Regent		
	Rekonstrukcija JP št. 819121 Kapla–Črešnik mlin, odsek Kapla–Starče		
	SKUPAJ=	1.158.697,00 €	5.215.848,00 €
Ožbalt		investicije od leta 2015 do 2018	investicije od leta 1995 do 2018
	Rekonstrukcija ceste JP št. 819101 Zg. Namestnik–Gosak, odsek Zg. Namestnik–Lesjak		
	JR Ožbalt in Vurmat		
	Izgradnja avtobusnih postajališč, z meteorno kanalizacijo ob G1/1		
	Stanovanja Ožbalt		
	Oskrba s pitno vodo v porečju Drave - 3. sklop		
	Fasada in ogrevanje gasilskega doma Ožbalt		
	Rekonstrukcija mostu na cesti Čas–Ginek		

Cesta Klemen–Robnikovo

Vodovod

	Kolesarka Ožbalt	 <p>Tribune</p>	
	Izgradnja parkirišča Ožbalt		
	Tribune in igrišče Ožbalt		
	Otroško igrišče Vurmat		
	Odkup vodovoda Vurmat		
	Energetska sanacija kulturnega doma Ožbalt		
	SKUPAJ=		
VS	NAZIV PROJEKTA	investicije od leta 2015 do 2018	investicije od leta 1995 do 2018
Lehen		 <p>Cesta Iglar–Podlesnik</p> <p>Sanacija potoka ob igrišču Lehen</p>	
	Rušenje stavbe Lehen		
	Igrišča Lehen		
	Cesta Vranova žaga–Pogačnik		
	Rekonstrukcija mostu Smolar v Lehnu		
	Kanalizacija s čistilno napravo Lehen		
	Rekonstrukcija asfaltne ceste Lehen–Lovrenc		
	Rekonstrukcija LC št. 319881 Cinkova žaga–Urbanc, odsek Iglar–Urbanc in odsek Iglar–Podlesnik		
	Izgradnja parkirišča Lehen		
	Energetska sanacija GD Brezno		
	Prizidek GD Brezno		
	Rekonstrukcija JP Štefanov travnik– Hlebovo, odsek Hudej–vodohran		
	Rekonstrukcija LC št. 319881 Cinkova žaga–Urbanc, odsek Urbanc–Kačič, v dolžini cca 185 m		
	Ureditev zidu ob igrišču Lehen		
	Vodovod Lehen		
	SKUPAJ=	1.348.635,00 €	4.963.100,00 €
Podvelka		investicije od leta 2015 do 2018	investicije od leta 1995 do 2018
	Most pri Paru	 <p>Otroško igrišče v Podvelki</p>	
	Kanalizacija onkraj Velke–Verčko		
	Stanovanja Ožbalt		
	Oskrba s pitno vodo v porečju Drave - 3. sklop		
	Kanalizacija Podvelka 30, 36 fekalna in meteorna		
	Prekritje stare šole		
	Energetska sanacija GD Brezno		
	Prizidek GD Brezno		
	Parkirišče pri Podvelka 12 in 12 a		
	JR pošta - logarnica		
	Komunalna kanalizacija Podvelka: pošta–logarnica		
	Fasada stara šola Podvelka, okna, igrala		

	Avtobusni postajališči pri mostu		
	SKUPAJ=	1.554.709,00 €	5.276.648,00 €
VS	NAZIV PROJEKTA	investicije od leta 2015 do 2018	investicije od leta 1995 do 2018
Brezno		 <p><i>Prizidek in energetska sanacija gasilskega doma</i></p>	
	Pešpot Koželnik–Ropič–Štimpah–Javnik		
	Pločnik Štimpah–Ambrož		
	Oskrba s pitno vodo v porečju Drave - 3. sklop		
	Otroško igrišče Javnik in Brezno		
	Igrišče Brezno		
	JR Brezno		
	Kanalizacija Brezno I. - Rižnik		
	Energetska sanacija GD Brezno		
	Prizidek GD Brezno		
	Rekonstrukcija ceste Brezno–Slapnik		
	SKUPAJ=	1.492.797,00 €	5.110.149,00 €

SKUPAJ V ZADNJEM MANDATU	7.692.809,00 €	/
SKUPAJ V VSEH MANDATIH	/	26.375.944,00 €

To pa ne pomeni, da tudi manjše pridobitve ne pomagajo k razvoju. Menim, da so lahko včasih projekti z zelo malim finančnim vložkom še kako pomembni, zato je treba prisluntni ljudem, njihovim potrebam, uskladiti kdaj tudi različne poglede na predloge in jih preudarno umestiti v letne načrte.

Toliko o investicijah. V uvodu sem zapisal, da bi želel izpostaviti dvoje. Poleg projektov bi rad omenil še društva.

Pravijo, da društva dajo utrip krajem. In s ponosom lahko rečem, da slednja poskrbijo za pester niz dogajanj v vseh naših petih vaških skupnostih. Nekatera se ponašajo z okroglimi obletnicami. In zato bi se želel zahvaliti vsem prizadevnim članom, ki se trudijo in si ob natrpanih vsakdanjih obveznostih vzamejo čas za tovrstno udejstvovanje. Tudi ob letošnjem občinskem prazniku se bomo nekaterim društvom in posameznikom za njihov trud zahvalili s priznanji. Dobitnikom iskrene čestitke in tako pogumno še naprej!

Vsem, ki prebirate naše občinsko glasilo, želim prijetno branje z željo, da se vidimo na čim več prireditvah ob prazniku Občine Podvelka, ki bo letos potekal v naši najmanjši vaški skupnosti, v Lehnu.

Organizatorjem želim uspešno pripravo in izvedbo prireditev, vsem nam pa prijetno in sončno poletje.

*Anton KOVŠE, ing.,
župan Občine Podvelka*

Obvestilo

Občina Podvelka je v svojem prostorskem načrtu opredelila zemljišče v Gotjenku za namen gospodarske cone. To zemljišče je možno uporabljati za izvajanje različnih gospodarskih dejavnosti.

V kolikor iščete novo lokacijo za svojo dejavnost, ki jo že izvajate, ali pa dejavnost načrtujete in še nimate primerne prostora, vas vabimo, da izberete ta prostor, ki je temu namenjen.

Veseli bomo vsakega novega zagona gospodarstva v Občini Podvelka.

Vse informacije so vam na voljo na sedežu Občine Podvelka.

Odbor za gospodarstvo

Dobitniki priznanj Občine Podvelka v letu 2018

ZLATI GRB OBČINE PODVELKA PREJME IVAN KRALJ, dr. med.

Dr. Ivan Kralj je poznan v Občini Podvelka in širše predvsem po svojem delu na področju zdravstva. Dolga leta je opravljal delo družinskega zdravnika in vodil ambulanti v Podvelki in Ribnici na Pohorju. Bil je predavatelj in izpraševalec pri opravljanju prve pomoči za vozniški izpit.

Bil je tudi mentor študentom medicine in pobudnik za nabavo AED. Aktiven je bil tudi v več društvih v naši občini. V tem letu po 45 letih dela zapušča ambulanto v Podvelki in odhaja v pokoj.

Ivan Kralj, dr. med., prejme Zlati grb Občine Podvelka za aktivno delo v Občini Podvelka ter vsestransko pomoč krajanom in društvom.

SREBRNI GRB OBČINE PODVELKA PREJMETA STANISLAV MUMEL IN ERIKA JAKIČIČ

Stanislav Mumel je aktiven krajan, član VS Lehen, Občinskega sveta Občine Podvelka in član več društev. Izjemno aktivno je sodeloval pri posodobitvi športnega parka v Lehnu. Aktiven je tudi pri veliko projektih in akcijah v vaški skupnosti Lehen. Vsako leto organizira pripravo in postavitev majskega drevesa.

Stanislav Mumel prejme Srebrni grb Občine Podvelka za pomemben prispevek k razvoju kraja in za humano delo v Občini Podvelka.

Erika Jakičič je že več let aktivna v društvu »Invalid«, kjer je dolgoletna predsednica društva. Bila je tudi predsednica nadzornega odbora društva. Postala je soustanoviteljica Zveze društev invalidov. Aktivna je pri vseh projektih društva.

Erika Jakičič prejme Srebrni grb Občine Podvelka za aktivno delo v društvu »Invalid« in za humano delo v kraju.

BRONASTI GRB OBČINE PODVELKA PREJMEJO ŠPORTNO DRUŠTVO KAPLA NA KOZJAKU, MARIJA HRASTNIK, FRANC MARTINČIČ

Športno društvo Kapla je aktivno od leta 1998. V teh letih so nastopali v medobčinskih ligah malega nogometa. Urejali so asfaltno igrišče in na lastno pest uredili ograjo okoli igrišča. V društvu združujejo pet sekcij, od katerih tri igrajo v medobčinski ligi. Društvo ima veliko aktivnih članov,

ki sodelujejo pri vseh prireditvah v kraju in z vsemi športnimi društvi v občini. Organizirajo športne prireditve in so tudi prejeli večje število pokalov. So nepogrešljiv člen pri ureditvi VS Kapla.

Športno društvo Kapla prejme Bronasti grb Občine Podvelka za aktivno dvajsetletno delo na področju športa.

Marija Hrastnik je predsednica VS Lehen, tajnica in članica KUD Lehen, podpredsednica KO borcev za vrednote NOB Podvelka. Aktivna krajanka je že več kot 30 let. Vedno je pripravljena pomagati pri prireditvah. Zelo rada pomaga krajanom ob raznih

priložnostih.

Marija Hrastnik prejme Bronasti grb Občine Podvelka za aktivno delo v VS Lehen in društvih v kraju.

Zahvala župana:

Vaška skupnost Lehen
OŠ Brezno-Podvelka, podružnična šola Lehen
Kulturno umetniško društvo Lehen
Umetniško društvo Vila
Prostovoljno gasilsko društvo Brezno-Podvelka
Stanislav Mori, ml.
Lovska družina Janžev Vrh
Društvo za šport in rekreacijo Drvar, Lehen na Pohorju

Priznanje za najlepše urejeno vaško skupnost v letu 2018 prejme:

VS Kapla na Kozjaku

Franc Martinčič je kovaški mojster, poznan po svojih umetninah. Rad sodeluje pri prireditvah v kraju. Pomagal je pri obnovi ogrevanja šole, gradnji in obnovi igral pri šoli. Sodeloval je pri postavitvi kapelice pri Mariji in obnovil je križ ob cesti Uran. Ja aktiven član KUD Lehen in MoPZ Lehen. Kot

član KO borcev za vrednote NOB Podvelka pomaga pri urejanju pomnika NOB.

Franc Martinčič prejme Bronasti grb Občine Podvelka za prizadevnost in pomoč sokrajanom.

Priznanja za najlepše urejen posamezni objekt v letu 2018:

VS Lehen: Aleksandra Pisnik
VS Podvelka: Silvestra in Maksimiljan Metličar
VS Brezno: Alojzija in Anton Hribernik
VS Ožbalt: Magdalena in Bogdan Pušnik
VS Kapla: Darinka in Leopold Volmajer

Zlate petke:

Nika Arl, OŠ Brezno-Podvelka
Anej Čas, OŠ Brezno-Podvelka
Ana Grdadolnik, OŠ Brezno-Podvelka
Ema Švarc, OŠ Brezno-Podvelka

Naš Lehen

Povsod, kjer mi seže pogled, lepota zasanjana, kje najti še lepši je svet, kje lepše je kot doma ... Tako pravi Avsenikova pesem, mi, vaščani Lehna pa dodajamo, »kje lepše je kot v Lehnu«.

Da se vaščani Lehna res trudimo za čisto in lepo urejeno VS, potrdimo z vsakoletno pomladansko čistilno akcijo. Zavedamo se, da je čisto okolje vir zdravja in dobrega počutja, zato smo se zbrali 14. aprila 2018 pred podružnično šolo Lehen in pobirali smeti, odvržene pločevinke in plastenke ter uredili središče Lehna pri naši PŠ. Akcija je potekala že na ustaljen način. Poudarek je bil na pobiranju smeti ob cestah Janževski Vrh, Rdeči Breg, Lehen–Hrastnikov vrh–Urbanc. Zbralo se nas je kar nekaj vaščanov, ki nam je pomembno, da je čisto okolje tudi prijazno okolje.

Že čez slabih 14 dni po čistilni akciji smo obeležili Dan upora proti okupatorju, 27. april, in bližajoči se 1. maj, praznik dela. Postavili smo majsko drevo,

Priprava na začetek čistilne akcije 2018

In po zaključku zaslužena malica in pijača

Pletenje venca

Tudi najmlajši so za »akcijo«

ki ga je daroval Anton Fornezzi, za katero se mu najlepše zahvaljujemo. Pripravili smo kratek kulturni program v sodelovanju s KUD Lehen in UD VILA ter predstavniki KO borcev za vrednote NOB Podvelka, ki so položili venec pred spominsko ploščo padlim krajanom v drugi svetovni vojni. Sledilo je prijetno druženje ob topli malici in dobri kapljici.

Osrednji dogodek VS Lehen v letu 2017 se je odvijal 29. julija, ko je potekala otvoritev asfaltirane ceste Cinkova žaga–Urbanc. Prej makadamska cesta je bila potrebna temeljite prenove, saj so nenehne nevihte dodobra namakale cestišče in odnašale nanošen gramoz, za to se je za vzdrževanje porabilo veliko sredstev. S preplastitvijo cestišča in trajnejšo asfaltno prevleko smo se izognili veliko dražjemu vzdrževanju. S to pridobitvijo so se tako ustvarili boljši pogoji za bivanje v tem delu naše VS. Po končani slovesni otvoritvi smo se popeljali po novi asfaltni cesti na prireditve, ki jo vsako leto prireja KO borcev za vrednote NOB Podvelka pri Urbančevi koči pri Pomniku NOB. Tako smo združili obe prireditvi.

V nedeljo, 18. 6. 2017, se je ekipa VS Lehen udeležila tekmovanju v kuhanju »flosarskega golaža«, ki je potekalo v okviru turističnega dneva ob splavarskem muzeju na Javniku.

... no pa dajmo - pomoč pri strojnem dvigu drevesa

... in veličasten se je dvignil v sončen dan

Slovesna otvoritev asfaltne ceste
Cinkova žaga–Urbanc

Slovesno otvoritev so nam popestrili člani
MoPZ KUD Lehen in člani UD VILA

Ekipa tekmovalcev VS Lehen

Ob kuhanju »flosarskega« golaza

18. občinski praznik Občine Podvelka se je odvijal v VS Brezno, kjer so potekale tudi vaške igre. Naši mladi tekmovalci so se nanje posebno dobro pripravili, zato so osvojili prvo mesto in s tem v hrambo prejeli prehodni pokal.

In poletje se je počasi prevesilo v jesen in zimo. Na novembrski seji VS Lehen smo člani soglasno potrdili plan proračuna Občine Podvelka za leto 2018, saj je planirano za našo VS kar nekaj novih pridobitev. Med njimi je prav gotovo največji projekt rekonstrukcija JC Štefanov travnik–Hlebovo, odsek Hudej–vodohran, ureditev zidu ob igrišču Lehen, vodovod na igrišču Lehen in seveda ureditev okolice oglasnika z javno razsvetljavo.

Letos nas čaka v prvih avgustovskih dneh organizacija proslave ob 19. občinskem prazniku Občine Podvelka, saj se bo osrednja prireditev odvijala v naši VS. Smo tudi organizatorji vaških iger. Izvedba vsega načrtovanega bo zahtevala veliko truda, vendar nas ni strah, saj vemo, da nam stoji ob strani naš župan Anton Kovše, za kar se mu tudi najlepše zahvaljujemo. Dobro sodelujemo tudi z Občinsko upravo Občine Podvelka in Občinskim svetom, s KUD Lehen, UD VILA, ŠD »DRVAR« Lehen in KO borcev za vrednote NOB Podvelka in vemo, da nam bo tudi z njihovo pomočjo uspelo. Še posebno pa moram poudariti dobro sodelovanje z Osnovno šolo Brezno-Podvelka, Podružnično šolo Lehen, njenim kolektivom in učenci. Kljub temu da jih je iz leta v leto manj, nam znajo pričarati nasmeh na obraz. Ob tej priliki vabimo vse krajanje, občane Občine Podvelka ter vse prebivalce bližnje in daljne okolice na praznovanje občinskega praznika Občine Podvelka, ki bo potekalo 3. in 4. avgusta na športnem igrišču v Lehnu.

V jeseni se sedanji sestavi VS Lehen izteka mandat. Zadovoljni in ponosni smo na vse pridobitve in dosežke v tem štiriletnem obdobju. Seveda pa vsega tega ne bi bilo, če nam ne bi prisluhnili: župan Občine Podvelka Anton Kovše, podžupan Občine Podvelka Miran Pušnik, Občinski svet Občine Podvelka z našima svetnikoma Ivanko Vomer in Stankom Mumlom ter vsa občinska uprava, zato se iskreno zahvaljujem za podporo in pomoč ter korektno sodelovanje.

Predsednica VS Lehen
Marija Hrastnik

Lepo je biti tu doma

Naša vaška skupnost z delom Janževskega Vrha, Rdečega Brega in Lehnom objema središče občine, Podvelko, na desnem bregu Drave.

Naš ponos so zagotovo pohorski gozdovi, ki skrivajo lepote, a jih tudi nesebično pokažejo vsakomur, ki najde čas za kratek sprehod ali daljši pohod. Če je pozoren opazovalec in dober poslušalec, bo opazil vaše »grabne« in v njihovem žuborenju slišal tudi ropot žag, ki so nekoč vsakodnevno pele svojo pesem in dajale kruh tukajšnjim ljudem. Današnji zvoki motornih žag in tovornih vozil ušesom niso tako prijazni. Moderni časi pač ...

Tisto, kar ohranja naše kraje žive, pa smo ljudje, ki živimo in ustvarjamo v njih. Vsaj tisti, ki nas ni premamil blišč mestnih luči. Mnogi smo gradili domove z zagnanostjo, da delamo zase in za naše otroke, a danes je preveč takšnih, ki so samo še hiše.

A tudi tisti, ki so razprli krila in odšli v širni svet, so v srcih ohranili poseben prostor, v katerem so spravljene spomini na dom. Ko se včasih srečamo, na prireditvah ali ob večjih praznikih, nanese

beseda tudi na to. In če ob tem zapišem besede naše dobitnice priznanja za posebne dosežke na področju kulture Gabrijele Sušek Planinšič, bom verjetno zaobjela misli vseh njih. Mlado umetnico je na tuje odpeljala ljubezen do glasbe in v Gradcu gradi uspešno kariero. Tako je dejala: »Vedno rada pridem v ta naš mali kraj.« Tudi moja »ta večjo« je poklicna pot odpeljala na drugi konec naše dežele, na Obalo. A pravi, da bosta vedno najlepši vonj in okus jabolk iz nasada, ki ga je posadil njen dedek. In morda jo bo nekoč ta spomin pripeljal nazaj domov ...

Spodbudno je namreč dejstvo, da se nekateri mladi vračajo, ostajajo. V moji bližini je mlada družina, ki ima, kot midva pred leti, tri čudovite deklice in zelo lepo novo hišo. In z veseljem in upanjem se ozrem nanje in njim podobne sokrajane. Saj konec koncev in za konec – živimo v lepih krajih in lepo je biti tu doma!

Slavica Pečovnik Urh

Avtorica slike Tjaša Pečovnik

Cerkev svetega Ignacija

Cerkev svetega Ignacija leži na prelepi jasici Rdečega Brega, katerega del spada pod Vaško skupnost Lehen v Občini Podvelka. Sama cerkev pa spada pod okrilje župnije Lovrenc na Pohorju. Leži na nadmorski višini 887 metrov in je edina cerkev v Sloveniji, ki je posvečena Ignaciju Lojolskemu, ustanovitelju Jezusove družbe (jezuitov). Cerkev z dvema stavbama, ki se nahajata v neposredni bližini, je bila razglašena za kulturni spomenik. Zidava cerkve naj bi se začela okrog leta 1759, v kolikor lahko zaupamo poznavalcem in zgodovinarjem. Pred tem naj bi le nekaj deset metrov stran stala kapelica.

Cerkev ima prostorno ladjo, polkrožno zaključen prezbiterij, zakristijo, prizidano na južni strani, ter nizek lesen s pločevino obit zvonik s čebulasto streho. Graditelji so verjetno načrtovali zidan zvonik, a sta jih čas in pomanjkanje sredstev prehitela. Gradnja je namreč potekala malo pred reformami cesarja Jožefa II., ki je bil znan nasprotnik romanj. Verjetno so v njegovem času preprečili zidavo cerkve, podobno kot je bil tudi ukinjen jezuitski red.

V bližini se nahaja Hlebov vrh, ki je s svojimi 913 metri tudi najvišja okoliška točka in pa Hlebov vodnjak, ki s svojimi 36-imi metri globine spada med najvišje ležeče vodnjake v Sloveniji. S sprehodom po gozdni učni poti v smeri proti Hudeju lahko le po polurni hoji obiščemo tudi Lovsko družino Podvelka, ki vsako leto na praznik svetega Ignacija poskrbi za okrepitev s pijačo in jedačo za vse romarje, ki se v množičnem številu udeležijo svete maše. Za to si člani Lovske družine Podvelka zaslužijo za svoje delo, svoj trud in dobro voljo veliko pohvalo.

Za svoj trud si pohvalo zaslužita tudi Janja in Zvonko Grubelnik, ki vsako leto poskrbita, da se nekaj metrov pred cerkvijo lahko odžejajo romarji, ki do svetega Ignacija pridejo peš. Le-teh je ogromno, saj pridejo iz strani Lovrenca na Pohorju, Lehna na Pohorju, iz Podvelke in morda še iz katerega drugega kraja.

Vse poti so lepo urejene in označene.

Maša je na god sv. Ignacija, 31. julija, in v nedeljo, ki je najbližja temu prazniku.

Cerkev svetega Ignacija je žal zelo dotrajana, s strani župnije je bilo storjeno zelo malo. Gre pa pohvala Občini Podvelka in pa predvsem vaščanom, ki še niso obupali in se po vseh močeh trudijo, da se izvajajo sanacijska dela, v kolikor je pač možno.

Upam, da nam kulturni spomenik ostane, saj je ena izmed zelo lepih točk, ki jo premore naša prečudovita občina.

*Grega Širec,
član VS Lehen*

Podvelka, ujeta v zgodbe

Leto je zopet naokoli in mi se ponovno javljamo s svežimi zgodbami, ki smo jih pisali v preteklem letu. Veliko druženj, srečanj in lepih trenutkov smo doživeli skupaj z vami, spoštovane bralke in spoštovani bralci glasila Flosar.

Naj začnem kar z našo postavitvijo drevesa, ki smo ga postavljali 26.4.2017. To je bil dan, ko smo se ponovno zbrali pred Občino Podvelka, kjer smo postavili najvišje drevo v naši občini. Merilo je kar 31 metrov v višino. Drevo smo posekali v Gotjenku, kjer nam ga je odstopilo Gozdno gospodarstvo, s svojim večjim znanjem pa ga je kot za šalo dvignil Drago Garmut. Po dvigu drevesa smo v sodelovanju s KUD Brezno - Podvelka pripravili krajši skeč, v katerega smo na humoren način vključevali obiskovalce prireditve. Seveda ni manjkala niti brezplačna pogostitev vseh obiskovalcev. Restavracija 13 je za nas pripravila bograč, o katerem smo govorili še nekaj časa po prireditvi.

Ob tej priložnosti bi se rad ponovno zahvalil vsem, od gasilcev, žensk, ki so pletle venec in okrasile drevo, do možakarjev, ki so pomagali pri spravilu drevesa, njegovi pripravi in postavitvi. Brez vas in vaše dobre volje prireditve ne bi mogli izpeljati. Hvala vam!

Počasi se je bližal mesec avgust, z njim pa vsako leto prihaja tudi Občinski praznik Občine Podvelka. Lani smo praznovali v VS Brezno, kjer smo se v sklopu praznika udeležili vaških iger, na katerih žal

nismo pokazali dovolj znanja in spretnosti, da bi se povzpeli na stopničke. Kljub slabi uvrstitvi ekipi morala ni padla in smo skupaj praznovali ter se veselili dolgo v noč. Športno smo nazdravili tudi zmagovalni ekipi in vsem ostalim udeležencem.

Poletje je minilo in bližal se je zadnji del leta. V začetku decembra smo tako kot vsako leto skupaj z otroki vrtca Podvelka, njihovima vzgojiteljicama ter starši praznično okrasili Podvelko in prižgali noveletne luči. Restavracija 13 je ponovno poskrbela za topel čaj in kuhano vino, sladkali pa smo se z slaščicami, ki so jih pripravile mamice otrok. Otroci so z nastopom pričarali prijetno vzdušje, ki nas je popeljalo v praznični december.

Čas je mineval in leto se je zaključilo... Komaj smo vstopili v novo leto, zima je stiskala, pokrajina je bila pobeljena od jutranje zmrzali, mi pa smo že počasi pričenjali z načrtovanjem del v letu 2018.

Kot vsako leto smo tudi letos na prvo mesto postavili čistilno akcijo, s katero smo nekako zakorakali v aktivnejši del leta. Po zimskem spanju se pričnemo prebujati, pričenjamo z urejanjem okolice, pripravljamo svoje vrtničke, ki nam bodo čez leto dali ogromno okusnih pridelkov... Zima je nato kmalu popustila, sonček je počasi, a vztrajno ogreval naše kraje, zato smo morali prehiteti naravo, saj je zelenje hitro kukalo na plano. 7. aprila smo izpeljali čistilno akcijo, ki se je udeležilo 30 oseb. Odlično! Kar pa je še boljše – odpadkov za komaj pol kesona...

Turistični dan na Rdečem Bregu

Čistilna akcija

Bravo vsem vam, ki se zavedate pomena čistega okolja. Z užitkom smo si po akciji privoščili malico in pokramljali ob toplem soncu. Seveda smo izkoristili priložnost in že naredili prve smernice za postavitev mlaja. Našim »stalnim akterjem« smo naložili delo in jih povabili k sodelovanju.

Samo dobra dva tedna smo imeli za organizacijo našega osrednjega dogodka v VS Podvelka – postavitev mlaja. Tako kot v letu 2017 smo tudi letos drevo postavljali 26. 4. pred občino Podvelka. Andrej Čas nam je letos podaril drevo, ki bi po višini skoraj preseglo lanskega ... Tako smo ponovno podrl rekord v celotni občini. Da je drevo postavljala Drago Garmut, skoraj ni treba več omeniti, saj mu v izkušnjah in spretnosti le malokdo parira. Zahvala celotni ekipi, ki je poskrbela, da je drevo ponosno stalo in pozdravljalo ljudi vse do Javnika, do kamor je gledal vrh drevesa. Žal pa ni bilo vse tako lepo, saj nam je pošteno zagodlo vreme, ki je poskrbelo,

da se je prireditve predčasno zaključila. Pa ravno letos, ko smo vsi tako pričakovali čevapčiče, ki smo jih pekli na mestu prireditve. Naravi ne moremo nasprotovati, zato smo se sprijaznili s situacijo in iz nje skušali potegniti le najboljše.

Na srečo, kljub vprašljivi vremenski napovedi, pa nam je več kot odlično uspel turistični dan na Glančniku. V nedeljo, 13. maja, ko je sonce vztrajalo in vztrajalo, smo skupaj z Odborom za turizem Občine Podvelka in Športnim društvom Brezno organizirali dogodek, ki ga bomo pomnili še dolgo. Sestavili smo deset ekip za kuhanje pasulja, športno društvo je organiziralo kolesarski vzpon in pohod na Glančnik. Start kolesarjev je bil pri Času, pohodniki pa so krenili izpred pošte. Kuhanje je potekalo v bolj sproščenem vzdušju, saj smo se odločili, da ne bomo izvedli tekmovanja. Za hladno osvežitev je poskrbela lovska družina, ki je imela odprt šank pred kočjo. Obiskovalci so se domov vračali s polnimi trebuhom in s superlativi komentarjev glede celotne prireditve, ki so za nas pomenili zgolj potrditev dobrega dela.

Sedaj se odpravljamo na igrišče, saj moramo pljuniti v roke za letošnje vaške igre, ki se bodo odvijale v VS Lehen. Ciljamo visoko, zato se pripravite – Podvelka bo letos trd oreh!

S sončnimi pozdravi,

*Sebastjan Lipuš,
predsednik VS Podvelka*

Priprave na postavitev majskega drevesa

Množično, uspešno in veselo na turističnem dnevu VS Podvelka

Odbor za turizem Občine Podvelka in svet Vaške skupnosti Podvelka sta 13. maja 2018 pripravila turistični dan občine, ki je bil letos v Vaški skupnosti Podvelka. Vsako leto je v drugi vaški skupnosti. Pohodniki, med katerimi je bil najmlajši štiriletni Bor Plazovnik, so ob 10. uri krenili izpred pošte v Podvelki proti Klančniku, kjer je bil pri koči LD Podvelka cilj. Proti temu cilju so ob 11. uri odpeljali iz zaselka Čas tudi kolesarji, med njimi je bil najstarejši Maksimilijan Metličar. Kolesarjenje je organiziralo DŠR Splavar Brezno – Podvelka ob pomoči domačih gasilcev. V času pohoda in vožnje s kolesi je pri Klančniku kar devet ekip pripravljalo pasulj po svojem receptu za udeležence turističnega dne, seveda ni manjkalo niti sladkih dobrot in zdravilnih napitkov. Svojo ekipo so imeli: Društvo podeželskih žena Brezno-Podvelka, Društvo kmetic Gradišče na Kozjaku, KUD Brezno-Podvelka, PGD Brezno-Podvelka, Paris cafe Brezno, Kmečke žene Kapla na Kozjaku, Društvo kmetic Lovrenc na Pohorju ter ekipi Andraža Koželnika in Mateja Smolnika. Številne zbrane pri Klančniku, tudi iz sosednje Avstrije, so pozdravili, nagovorili in se zahvalili za množično udeležbo na turističnem dnevu in uspešno izvedbo programa: župan Občine Podvelka Anton Kovše, predsednik občinskega odbora za turizem Aleksander Golob in predsednik sveta Vaške skupnosti Podvelka Sebastjan Lipuš. Ob lepem sončnem vremenu in v čistem pohorskem zraku je sledilo prijetno in veselo družabno srečanje.

Mag. Jože Marhl

Pohodniki, pripravljeni za pohod

Kolesarji na štartni črti

Veselo druženje

Članice in člani kuharskih ekip z županom Antonom Kovšetom

V Ožbaltu je vedno fajn

Naš mali kraj vedno poskrbi, da se imamo fajn, pa čeprav velikokrat slišimo posameznike in društva tarnati, da se krajani vedno manj družimo, vedno manj obiskujemo prireditve in vedno bolj živimo drug mimo drugega v hitrem tempu življenja. Vse to drži, ne le v Ožbaltu, tudi povsod drugod. A vendar majhni kraji ostajamo povezani skozi leto preko vseh manjših in večjih dogodkov, ki se vsakoletno vrstijo.

Otroke vsako leto razveseljuje dedek Mraz konec leta, ko tradicionalno postavimo praznično drevo in z darili rišemo otrokom nasmeh na obraz. Poveselimo se tudi konec aprila, ko postavimo čudovito majsko drevo, prisluhnemo kratkemu kulturnemu programu, nato pa se družimo ob hrani in pijači ter v večernih urah zakurimo tudi kres. In kljub temu da so prireditve vsako leto podobne, ostajajo tradicija, ki nam vsem veliko pomeni. To je čas, ko se ustavimo drug ob drugem, sedemo poleg sokrajana, s katerim morda že dolgo nismo spregovorili, ker drugače enostavno ni časa. To so trenutki, ko se čas malo ustavi ali vsaj upočasni in se imamo res fajn.

V prejšnjem letu smo poleg vsega tradicionalnega v Ožbaltu gostili tudi turistični dan. Sicer se je zgodil že junija prejšnje leto, vendar v Flosarju še nismo uspeli pokazati fotografij prijetnega dneva, ki je potekal v športnem parku Ožbalt, na kolesarki oz. pešpoti ob Dravi in v idiličnem flosarskem pristanu v Javniku. Organiziran je bil 1. Ožbaltski tek ter kuhanje flosarskega golaža. Imeli smo se zares fajn. Pa naj raje fotografije povedo svoje.

*Saša Tertinek,
predsednica VS Ožbalt*

Hvaležni, da smo skupaj

Gasilski, kulturni in verski utrinki s Kaple

Oratorij

Na to posebno počitniško ponudbo vsako leto komaj čakajo ne samo otroci s Kaple, ampak tudi otroci od drugod, ki so na počitnicah pri dedkih in babicah. Leta 2017 je na 9. oratoriju na Kapli, ki je potekal od 14. do 17. avgusta, za 39 otrok skrbelo 18 animatorjev, nad katerimi sta bdela voditelj Mitja Garmut in duhovni voditelj župnik Jože Motaln. Zadnji dan so se vsi podali na romarski pohod po Srčkovi poti. Poleg vedno navdušujočih vodnih iger je bil najbolj zanimiv obisk gosta. Bojan Zalta, naš novi domačin, je pripovedoval, kako je opravljal svoja dva poklica, bil je namreč piloti in arhitekt. Po koncu uspešnega oratorija so se animatorji župnij Kapla, Brezno in Remšnik skupaj podali na romarski izlet. Med drugim so obiskali sestre klarise v Turnišču in tamkajšnjo romarsko cerkev, posvečeno Mariji, kar se je lepo skladalo s temo letošnjega oratorija

Predstava iz avstrijske Koroške

Mladinski zboru župnije Kapla nas je 13. oktobra s pesmijo lepo uvedel v posebni večer, ko smo se zbrali v našem večnamenskem prostoru, da bi si ogledali predstavo Njegovo obličje. Večer sta organizirala Kulturno društvo Kapla in župnija Kapla. Da so bili z nami gostje iz avstrijske Koroške, je pomenilo velik dogodek za Kaplo. Igralec Janko

Krištof je mnogo več kot samo to – je župnik in dekan, pa tudi predsednik Krščanske kulturne zveze, ene od dveh osrednjih kulturnih organizacij koroških Slovencev. Svoj umetniški talent je predstavil že v več dramskih delih, nastopal je v številnih krajih po celi Avstriji in Sloveniji, zato smo še bolj veseli, da ga smo ga smeli pozdraviti tudi na Kapli. Prav lep pozdrav je veljal tudi Ani Boštjančič iz Bilčovsa in Elisabeth Goritschnig, ki je recital spremljala s čudovitim instrumentom, ki ga redko slišimo – s harfo. Predstava pa je bila nekaj izjemnega tudi po izboru teme, saj je temeljila na besedilih, ki so vzeta iz Svetega pisma. Biblija je za kristjane sveta knjiga, za drugače verne ali neverne pa je zakladnica kulture in literature, zato se tudi obravnava v pri pouku slovenščine v gimnazijah,

nepogrešljivo je pri študiju umetnostne zgodovine ali primerjalne književnosti. Sveto pismo je najbolj razširjena knjiga na svetu, v recitalu Njegovo obličje pa je bila predstavljena na poseben način.

Miklavžev večer s pevci in godci

Lepa tradicija je, da Miklavž na Kaplo že nekaj let prinese večer, poln prijetne glasbe in sproščenega vzdušja. V soboto, 2. decembra, so obiskovalce od blizu in daleč na prireditvi Kulturnega društva Kapla razveselili: Ljudske pevke s Kaple, Skupina

harmonikašev, ki jo vodi Martin Volmajer – Tinč, Ožbalčki puobi, Tanja Klančnik na citrah in Veseli Kaplčani. Z izbranimi pesmimi so naredili doživet uvod v praznični mesec.

Igralska skupina KD Kapla spet osvaja odre

Že od nekdaj so poznani daleč naokoli. Ja, Kaplčani znajo igrati. To je igralska skupina po obdobju nekajletne kreativne pavze spet dokazala v soboto, 10. februarja, ko so na oder postavili igro Vsakemu svoje. Prva posebnost je bila, da je bil med gledalci tudi avtor, Peter Rezman. Druga posebnost je bila, da so gledalke in gledalci popolnoma napolnili večnamenski prostor v OŠ Kapla. To, da so bili

igralski odlični, pa sploh ni posebnost, saj so že večkrat dokazali, da jim gledališče ni španska vas. Tokrat so se vsak v svoji vlogi izkazali: Almira Pavlič, Ksenija Žavcer, Slavica Robnik, Marica Vezovnik, Rene Štrablek, Matjaž Poglajen, Janez Robnik in Ivan Verčko –Vanč, ki ni bil samo igravec, pač pa tudi režiser. Čestitke in hvala, igralska skupina KD Kapla, za pogum, čas in dobro voljo.

Gasilska sv. maša

Sv. Florijan goduje 4. maja. Gasilske in gasilci PGD Kapla smo se po lepi tradiciji tudi letos na nedeljo po njegovem godu zbrali pri slovesni sv. maši, po njej pa je sledilo prijetno druženje. Tudi takšna srečanja so pomembna, da ostajamo dobro povezani med seboj in v pomoč vsem, ki nas potrebujejo. Po decembrskem viharju se je še bolj občutilo, kakšno vrednost ima za kraj gasilsko društvo, ki ga vodita poveljnik Domen Štrablek in predsednik Jože Poglajen. Na pomoč!

Mateja Rihter

Na obisku pri jubilantih

V tem letu Flosarja bogatijo štiri zgodbe, ki so nastale ob prijetnih pogovorih z našimi jubilanti, vsi so praznovali častitljivih 90 let. Lahko bi bila le še ena sobota, povsem običajen dan, pa se je spremenila v čudovito potovanje, kjer so me prijazno sprejeli občani, ki so jim namenjene naslednje vrstice.

Marija Prassnitz

V Radljah ob Dravi sem v dopoldanskem času obiskal dom Hmelina. V pritličju povprašam po gospe Mariji in zaposleni mi s prijazno besedo pokažejo pot do njene sobe: »Kar izvolite, gospa bo vesela vašega obiska.« Srečava se na hodniku pred njeno sobo in gospa me prijazno povabi na pogovor. Besede so stekle kar same od sebe, kmalu pa sva listala tudi po fotografijah, zbranih v albumu, in obujala spomine.

Marija je bila prvorojenka v družini, ki je štela 7 otrok. Rano otroštvo je preživljala pri dedku v Strmecu pri Polenšaku in pri mami v Tibolcih, od koder je pešačila v šolo v Gorišnico. Spomini na otroštvo niso vedno lepi, saj so bili težki časi, pa še vojna je pomenila hudo preizkušnjo. Po vojni je

bilo treba poprijeti za delo. Udarniško je pomagala pri obiranju hmelja v Savinjski dolini. Kasneje pa jo je pot zanesla v Dravsko dolino, v Javnik, kjer je pomagala pri delu na kmetijah. V teh krajih je spoznala tudi bodočega moža Antona.

Hitro sta spoznala, da sta si blizu, tudi po delovnih navadah. Mož je opravljal težko delo, saj je bil cestar. Skupaj sta si ustvarila dom, najprej v Breznu, kjer sta živela 12 let. Kasneje sta si nov dom ustvarila na Rdečem Bregu, ob potoku Velka. Rojstvo sina Vojka je prineslo veliko veselje v družino. Skupaj so premagovali številne ovire, ki jih prinese življenje. Ob spominih na prehojeno življenjsko pot mi zaupa življenjsko modrost z naslednjimi besedami: »Če človek z dobro voljo živi, vse pretrpi!« Doma je bilo zmeraj veliko dela, ki pa ga je z veseljem opravljala. Prešali so sadje, da je bilo pijače vedno dovolj. Obdelovali so zemljo in redili živino. Po moževi smrti je sama vztrajala na Rdečem Bregu, dokler je lahko. Spomni se tudi nesreče, kjer se je hudo poškodovala, ko so jo udarila drva. Takrat jo je rešil pes, ki je z laježem opozoril mimoidoče, da so ji pomagali.

Zadnja leta zadovoljno preživlja v domu Hmelina, kjer jo z obiskom razveseljuje sin z družino. Ravno v trenutkih, ko zaključuje pogovor, ji postrežejo s kozarčkom rdečega vina. Tega si privoščiči vsak dan in ga uživa počasi, z malimi požirki. Ob slovesu si podava roko, Marija pa se nasmeji v znak hvaležnosti, da sem jo obiskal.

Ivana Tertinek

Za začetek naslednje zgodbe se odpravim v naslednje nadstropje, kjer srečam gospo Ivano. Z nasmehom me pozdravi in pričneva pogovor. Lepo urejeno sobo ji krasijo številne fotografije.

»A poznaš tega, kaj pa onega?« si sledijo vprašanja, s katerimi me ponosno vodi med obešenimi fotografijami.

Ivana se je rodila v Javniku, kjer se po domače reče Donikovo. Tam je tudi odraščala in hodila v šolo v Ožbalt, kjer je v mladosti tudi nastopala v igri. Pove, da je po končanem šolanju v Ožbaltu služila, kot je bilo takrat v navadi. Kasneje se je zaposlila v Podvelki na Marlesu, tam je delala do upokojitve.

Ko se ustavim ob eni izmed fotografij, pove: »To pa je moj mož Ivan, včasih je bil doma na Remšniku.« Ivan je bil tudi gasilec. Skupaj sta si ustvarila dom,

najprej pri Potočniku, kasneje pa zgradila hišo v Javniku na parceli blizu Ivanine domačije. V tej hiši je kasneje, ko je izgubila moža, živela sama. Zelo je bila navezana na svoj dom, kjer je rada urejala okolico. Okoli hiše je bilo zmeraj polno rož.

Ob fotografijah mi predstavi tudi svoje otroke. Najstarejši je sin Franc, kasneje Ivo in najmlajša hči Lenka. Seveda ob fotografijah otrok z veseljem našteje tudi vnuke in pravnuke. O vseh govori z izbranimi besedami.

Ravno, ko se pogovarjava o vnukih, nekdo potrka. Vstopi vnukinja Alja. Ivana se razveseli obiska, Alja pa radovedno vpraša: »A si kaj povedala o sebi?«

V nadaljevanju Alja pove številne življenjske modrosti, ki jih slišala od babice. Doda tudi, da je babica včasih veliko šivala in zelo rada pekla pecivo za številne priložnosti, tudi za poroke. Obisk pri gospe Ivani zaključim z obljubo, da se ponovno snidemo ob izidu našega glasila.

Ludvik Spielman

Pot do naslednjega jubilanta me vodi v dom starostnikov v Črneče. Zaposlene povprašam, v kateri sobi ga najdem, pa hitro dobim odgovor: »Našega Ludvika boste pa težko srečali v sobi, je zelo vesele narave in se raje družijo z ostalimi varovanci ter »šprancira« po parku.«

Pa mi ga le uspe srečati v sobi in hitro začne pogovor z besedami: »Usedi se, kaj naj ti povem ...« Vse to z velikim nasmeškom, s katerim pokaže svoje veselje do pogovora s prijateljem ali pa neznancem, ki ga nagovori, da bi ob njegovem jubileju zapisal nekaj vrstic.

Ludvik se je rodil v Breznu, kjer je tudi preživel svojo mladost in obiskoval šolo. Žal pa je v času mladosti v naših krajih divjala vojna. Pove, da takrat ni bilo lahko. Po vojni, leta 1947, je kot mladenič z 20 leti služil vojaško obveznost v takratni državi. Trajala je 2 leti in ga vodila po raznih krajih v Srbiji in Bosni; Smederevski Palanki, Sarajevu in Kikindi.

Po opravljeni državljanski dolžnosti je kmalu poprijel za delo. Prva služba je bila na žagi pri Potočniku, kasneje v Marlesu v Podvelki, kjer je delala tudi žena Adela Praznik iz Ožbalta. Skupaj sta si ustvarila nov dom v zaselku Potočnik pod mostom. Kmalu sta se razveselila otrok, sina Franca in hčerke Martine. Z ženo sta delala pogosto v različnih izmenah, da otroci niso bili sami. Ob delu in skrbi za družino ni

bilo veliko prostega časa. Vedno je imel rad naravo in živali. Doma so obdelovali zemljo in skrbeli za žival. »Imeli smo vse sorte,« doda, »svinje, koze, zajce, kure in seveda mačke in psa.«

Z velikim veseljem pripoveduje o družini. Žal ženi ni bilo dano dočakati njegove starosti, ga pa v njegovem novem domu v Črnečah pogosto obiščejo ostali družinski člani. Z nasmeškom pokaže fotografije vnukov in pravnukov. Na steni opazim tudi fotografijo iz preteklega leta, ki je nastala ob rojstnem dnevu. Ludvik pove, da sta na fotografiji ob njem župan in direktor doma starostnikov. Ob zaključku najinega pogovora ga nagovorim, da narediva še eno fotografijo, ki krasi to zgodbo. Ker se že dan preveša v pozno popoldne, se poslovim z besedami, da se mi mudi obiskati še zadnjega sogovornika na Spodnji Kapli, Ludvik pa odvrne: »Pa pozdravi ga.«

Anton Volmajer

Pot me vodi po Potočnikovi grabi, mimo Sršenovega vrha do ene najstarejših hiš na Kapli, pri Kramplu. Ime izvira iz stare obrti, s katero so obdelovali orodje. Na kmetiji so »špičili« krampe.

Ob prihodu me prijazno pozdravijo in povabijo v hišo. Z jubilentom sedeva k mizi in hitro nama domači po stari navadi postrežejo z žganjem. Le stežka se izgovorim, da ne pijem žganja, pa Tone veselo doda: »Eh, jaz pa bom enega«. V začetku pogovora jim prenesem pozdrave gospoda Spielmana, ki so jih zelo veseli. Povem, da prihajam ravno od njega in nadaljujem: »Zdaj pa bova še o vas kaj zapisala, nekaj za Flosarja«. Tone je zelo prijeten sogovornik in mi je z velikim veseljem zaupal številne anekdote iz svojega življenja, ki so ujete v naslednjo zgodbo.

Tone se je rodil pri Kramplu, kjer živi še danes. V kmečki družini so mu družbo delali štirje brati in sestra. V šolo je hodil na Kaplo. Že ob koncu šolanja je kmalu začutil težke trenutke, ki jih prinese vojna. S komaj 16 leti je bil izgnan v taborišče Auschwitz. Tam so ga po štirih mesecih izpustili in domov se je odpravil peš.

Po vojni se je zaposlil kot delavec v gozdu pri gozdni manipulaciji. Leta 1959 si je kupil prvo motorko. Bil je prvi sekač pri podjetju GG Maribor z lastno motorko. V tem podjetju je delal do upokojitve. Delo v gozdu ga je posebej veselilo, saj sta to delo pred njim opravljala že oče in ded. Svoje znanje in izkušnje je delil dalje in danes s ponosom pove, da

vnuk predstavlja že peto generacijo pri Kramplu, ki nadaljuje delo v gozdu.

Bodočo ženo Elizabeto je spoznal v bolnici, kjer je takrat delala in ga negovala. Bila mu je všeč in prepričal jo je, da se je kasneje preselila k njemu na kmetijo. Hudomušno doda, da se je takrat splačalo ležati v bolnici. Kmalu po poroki sta se razveselila rojstva edinca. Sina sta poimenovala Zvonko. Skupaj živijo na kmetiji, kjer nikoli ne zmanjka dela. Imeli so vole, krave, svinje in ovce.

Ob delu in skrbi za kmetijo je bil Tone zelo aktiven v družbenem življenju. Bil je član zveze borcev in učil je mlade nabornike. Zelo rad je igral tudi bas v »Kaplški plehbandi«. Na vasi so se radi družili ob raznih dogodkih, včasih so se moški zaradi tega bolj pozno vračali domov. »Enkrat smo majpam 14 dni postavljali,« pove in nasmeji celo družino, žena pa le zamahne z roko in odkimava. Anekdot je imel Tone še kar nekaj pod klobukom, pa sem v šali rekel, da naj še kakšno »prišpara« do naslednjega obiska. »Ja, za konec pa moram še narediti uradno fotografijo,« sem dodal, Tone pa je to vzel kar resno, oblekel »gvant«, povabil ženo in pravnukinjo, da stojita ob njem in se ponosno postavil pred prag domače hiše.

Aleksander Golob

Kako varno smo živeli v letu 2017 na območju Občine Podvelka

Kriminaliteta in javni red:

	2013	2014	2015	2016	2017
Kazniva dejanja	14	27	6	17	24
Kršitve javnega reda	37	25	17	19	13
Prometne nesreče	30	25	21	16	25
Kršitve CPP	644	706	654	289	208

CPP = cestno prometni prekrški brez opozoril

Kršitve javnega reda:

PREDPIS	2013	2014	2015	2016	2017
Zakon o varstvu javnega reda in miru	23	20	13	13	13
Zakon o orožju	-	-	1	1	-
Zakon o zaščiti živali	5	-	-	2	-
Zakon o tujcih	4	-	-	-	-
Zakon o prepovedanih drogah	2	1	-	1	1
Zakon o prijavi prebivališča	-	1	-	-	-
Zakon o omejevanju porabe alkohola	-	-	-	-	-
Zakon o javnih zbiranjih	-	1	-	-	-
Ostalo	3	2	3	2	4
SKUPAJ	37	25	17	19	18

Varnost cestnega prometa

• Prometne nesreče in posledice:

Leto	Prometne nesreče	POSLEDICE		
		mrtvi	HTP	LTP
2013	30	2	-	20
2014	25	-	-	13
2015	21	-	1	12
2016	23	-	3	10
2017	23	-	-	4

HTP = hudo telesno poškodovani; LTP = lažje telesno poškodovani

• Nekateri kršitve cestno prometnih predpisov:

	2016	2017
hitrost	122	98
alkohol	15	12
varnostni pas	31	33
nepravilna stran/smer	-	1
neupoštevanje prednosti	3	2

Opomba: predstavljene so vse kršitve (represivni ukrepi in opozorila)

Delo policijske pisarne v Podvelki:

Na območju Občine Podvelka in Ribnica na Pohorju opravlja delo:

vodja policijskega okoliša Vojko Klug.

Vojko Klug, rojen 1971, v policiji od leta 1990, zaposlen na Policijski postaji Radlje ob Dravi kot vodja policijskega okoliša Podvelka - Ribnica na Pohorju, ki obsega skupaj 163 km² in zajema 17 naselij, na njem pa živi skupaj 4040 prebivalcev (vir: spletna stran Statističnega urada Republike Slovenije). Vojko Klug je od leta 1990 do leta 1996 opravljal delo na Oddelku milice na Muti, od leta 1996 opravlja delo na Policijski postaji Radlje ob Dravi. Vodja policijskega okoliša je od leta 2017.

Policijski okoliš zajema 17 naselij, in sicer: Brezno, Janževski Vrh, Javnik, Kozji Vrh, Lehen na Pohorju, Ožbalt, Podvelka, Rdeči Breg - del, Spodnja Kapla, Vurmat - del, Zgornja Kapla, Hudi Kot, Josipdol, Ribnica na Pohorju, Zgornja Orlica, Zgornji Janževski Vrh in Zgornji Lehen na Pohorju.

Za neinterventne zadeve s področja policijskega varstva deluje policijska pisarna PODVELKA, kjer vas bo v času uradnih ur sprejel vodja policijskega okoliša, ki je dosegljiv tudi na e-naslovu vojko.klug@policija.si.

vsak ponedeljek in petek med 8. in 9. uro in

vsako sredo med 15. in 16. uro.

V navedenem času lahko tudi pokličete na telefonsko številko 02 876 60 02.

V letu 2018 bo Policijska postaja Radlje ob Dravi dobila nove prostore na naslovu Mariborska cesta 30a.

Vojko Klug, vodja policijskega okoliša in predsednik Varnostnega sosveta Podvelka – Ribnica

Beseda naših osnovnošolcev

Vozi me vlak v daljave

Okno. Skozenj pogledujem v svet,
ki dirja mimo mene.

Skozi gozd, čez reko in meje.

Vidim goro, vidim jezero,
zdaj vidim že morje, bleščeče v soncu.
Pa Drava in Krka, Savi kar konca ni,
morda pa ona odpelje me tja do boljših dni.
Tja v daljavo, kjer nebo posejano
je z bliščem in ne le kičem osivelih oblakov.

Vozi me vlak v daljave,
ven iz večne osame.

Pade noč, vstane spet zarja,
v svojem lepem nakitu posejana.
Sonce spet odpravlja se na večno pot
iz vzhoda na zahod, danes,
iz vzhoda na zahod, jutri.
Sinica rada mu vsako jutro zapoje,
a sova za njim noč vsako žaluje.

Vozi me vlak v daljave,
ven iz večne osame.

Neznana mi je dolga pot,

dolga pot, polna vseh zmot.
A upanje v srcu gori s plamenom
istim, s katerim vse to se je pričelo.

Šolska

Od šestih do dveh,
do dveh od šestih.
Si zvezke pripravim,
se v šolo odpravim.

Od šestih do dveh,
do dveh od šestih.
Profesorji nas zbadajo,
nam ušesa odpadajo.

Od šestih do dveh,
do dveh od šestih.
Cveki padajo,
petke propadajo.
Otroci nosijo cveke domov,
starši se že za glavo držijo,

malo jim manjka,
da ne ponorijo.

Ko končno počitnice prihajajo,
učitelji teste pripravijo.

Od šestih do dveh,
do dveh od šestih.
Zmerom ista zgodba,
zmerom ista šola.

Hitro spat se odpravim,
da se za jutrišnje mučenje pripravim.

Mia Koren, 9. r.

Prava pot?

Nekega jutra, ne vem točno kdaj,
odpravila sem se z vlakom po tuji poti v tuji kraj.

Mati na oknu z robcem stoji,
oče objokan na stebru sloni.
Mislim si,
ali sploh odšla bi?

A mene življenjska pot vleče drugam,
vendar sprašujem se, bo tudi tam dan s soncem
obsijan?

Polna sanj, peljem se skozi Trojane, mimo bele
Ljubljane.
Prej živela v zeleni sem dolini,
zdaj sivi beton postal bo moj dom.

Ema Švarc, 9. r.

Slišim vlak, kako drvi,
mojemu novemu življenju naproti.
Pogrešala zelene bom travnike,
pogrešala rumene bom sončnice.

Nekega jutra, ne vem točno kdaj,
odpravila sem se z vlakom po tuji poti v tuji kraj.

Sprašujem se, ali spleča se?
Pustiti domovino, ali to prav je?
Ljubim jo, pogrešala delovne bom ljudi,
pogrešala iskrene bom oči,
a zdaj vrnitve več ni.

Nekega jutra, ne vem točno kdaj,
odpravila sem se z vlakom po tuji poti v tuji kraj.

Pripis: Vsaka pot je prava, pa čeprav je težka in
nepripravljena!

Ana Grdadolnik, 9. r.

Vozi me vlak v daljave

Jutro. In ta dan odhod.
 Železniška postaja v megli.
 Potovanje v neznano.
 Strah leze v moje kosti.
 Srce postaja nemirno.
 Misli prehitevajo.
 Vozi me vlak v daljave
 čez širne planjave.

O, kakor deroča voda reke med ujmo
 vlak drvi skozi meglo,
 moja vas pa ob vsakem utripu srca bolj oddaljena.

Vozi me vlak v daljave
 čez širne planjave.

Iz mesta v mesto vodi
 me ta železna cesta,
 že preveva me domotožje,
 vse je že ožje,
 oddaljeni domači kraj le še v mojem srcu.

Vozi me vlak v daljave
 čez širne planjave.

Bom napisala pesem patriotsko,
 ki me nate, domovina, bo spominjala
 in pregnala žalostne misli ob slovesu.
 Vozi me vlak v daljave
 čez širne planjave.

In glej! Možje mrkih obrazov in
 z dokumenti v rokah.
 Sedaj vem, da gre zares.
 Ni poti nazaj. Tujina!
 Domotožje in žalost!
 V srcu in mislih pa domovina!

Nika Arl, 9. r.

Pogum

Pogum je kakor ljubezen.
 Hraniti se mora z zaupanjem.
 Edino, česar se moramo bati, je strah sam.
 Pogum je, da narediš prav tisto,
 česar te je najbolj strah.
 Zame ni večjega poguma,
 kot je to, da prvi ukradeš
 poljub ali dva.

Tjaša Račnik, 9. r.

Rimane besede

Pastir nikoli ni kavalir,
 saj z rokami je krompir in pije kefir.
 Z umazano roko piše na papir,
 vendar ovčice motijo njegov mir.

Jaka Metličar, 7. r.

Na gori je živel pastir,
 ki je oboževal ovčji sir.
 Velikokrat si je spekel krompir,
 včasih pa kakšno pesem napisal na papir.

Lara Turičnik, 7. r.

Pastir je šel v trgovino po krompir,
 a prodajalka mu je dala sir.
 To je napisal na papir,
 zato se je med njima začel prepir.
 Bil je tako jezen,
 da je šel domov po mir.

Alen Krecenbaher Mernik, 7. r.

Moja šolska dogodivščina

Bila je nedelja in igral sem nogomet, ko mi je naenkrat skozi glavo švignilo, da moram do naslednjega dne napisati govorni nastop pri angleščini. Odšel sem domov in napisal besedilo. Ko sem končal, je bilo že pozno zvečer. Na pamet pa se ga še nisem naučil.

Naslednji dan sem v šoli rekel učiteljici, da nimam glasu. To je bila zelo nesmiselna laž, da mi ne bi bilo treba opraviti govornega nastopa. Bil sem prestrašen, saj nisem vedel, kaj bo učiteljica storila. Prišel sem domov in po telefonu me je poklicala mama, da bi izvedela, kakšno oceno sem dobil pri angleščini. Odgovoril sem ji, da mi je šlo odlično, zato sem dobil oceno pet. Bila je zelo vesela. Naslednji dan sem imel govorni nastop in dobil sem oceno dobro. Ko je mama dobila sporočilo od eAsistenta, je bila zelo razburjena. Rekel sem ji, da je verjetno prišlo do napake.

Čez teden dni je izvedela, da sem se ji zlagal. Prepovedala mi je trening nogometa za mesec dni in mi vzela telefon. Iz tega dogodka sem se naučil, da ima laž zares kratke noge.

Žiga Krebs, 9. r.

Šola in vrtec ob jubilejih

V letu 2018 praznujemo dve častiljivi obletnici - 40 let nove šole v Breznu in 50 let delovanja vrtca v Podvelki.

Imamo priložnost, da se ozremo po dosežkih v minulih letih in se usmerimo k željam in ciljem v prihodnosti.

50 let enote vrtca v Podvelki

Potreba po ustanovitvi vzgojno-varstvenih oddelkov vrtca se je izkazovala že leta 1967. Tako so spomladi 1968 na pobudo ravnatelja Petra Macuha odprli oddelek otroškega vrtca v Podvelki.

Vrtec je gostoval v šolskih prostorih. Vpisanih je bilo 17 otrok, starih od 2,5 do 7 let. Na začetku je z otroki delala vzgojiteljica Rezka Škerget. Otroci so imeli dva obroka. Malico so pripravljali v vrtcu, kosilo pa so pripeljali iz šole. V vrtcu je v popoldanskem času potekala tudi mala šola. Do leta 1970 so otroci vrtec obiskovali od ponedeljka do sobote. Okoli leta 1971 so v vrtcu uredili tudi igrišče na šolskem vrtu.

V letih od 1982 do 1990 je bilo v oddelek vrtca Podvelka vpisanih od 15 do 24 otrok, starih od 2,5 do 7 let. Nekaj let so bili vpisani celo vsi predšolski otroci v kraju in njegovi bližnji okolici. Vzgojiteljica je bila Silva Metličar, pomočnica pa Jožica Ropoša, po letu 1986 pa Anica Altbauer.

Otroci so v vrtec prihajali s starši, z avtobusom ali peš. Počeli so veliko stvari, ki jih v vrtcu počnemo še danes: obiskovali so bližnje kmetije, pomagali pri pobiranju in ličkanju koruze ter spravilu sena. Izvajali so naloge za Športno značko. V vrtcu je delovala tudi Cicibanova hranilnica. Skupaj s starši so izvedli kosanjev piknik in delovno akcijo za izdelavo nove opreme. Otroci so nastopali na komemoracijah ob prvem novembru in za dan republike. Vsako leto je otroke obiskal dedek Mraz in jih obdaril. Kadar je bilo pozimi dovolj snega, so izvedli tudi smučarske tečaje. Na pustni torek so se vsako leto maskirali in obiskali organizacije v kraju. Od leta 1989 so sodelovali na pustni povorki iz Podvelke v Brezno, ki je bila na nedeljo. Nastopali so za dan žena, in sicer v vrtcu, kraju in »delovni organizaciji

Lesna Slovenj Gradec«. Ob dnevu mladosti so se odpravili na izlete. Konec leta so pripravili zaključek in se poslovili od otrok, ki so odhajali v šolo. V šolskem letu 1985/86 so dobili nov peskovnik.

Po osamosvojitvi Slovenije se je potek dela v vrtcu malenkost spremenil. Leta 1983 je delo vzgojiteljice opravljala Tanja Flajšar, naslednja štiri leta Irena Bijol, od 1998 do 2000 Andreja Javornik in nato še Marjeta Kamenšak (poročena Ošlak). Pomočnica, kuharica in čistilka pa je bila še vedno Anica Altbauer. Vpisanih je bilo med 18 in 11 otrok, starih od 2,5 do 7 let. Otroci so še vedno spoznavali spremembe narave z opazovanjem in doživljanjem le-te.

1994 so se začeli udeleževati revije otroških pevskih zborov Otroci vrtcev pojo in jo leta 1997 organizirali v Breznu. Izvajala se je športna dejavnost Zlati sonček, v okviru katere sta bila organizirana tudi smučarski in plavalni tečaj. Vrtec je sodeloval z Zdravstvenim domom Radlje (obisk medicinske sestre), Gasilskim društvom Brezno-Podvelka (ogled gasilskega doma), vaško skupnostjo Podvelka (okraševanje dreves v decembru). Sodelovali so tudi na razstavi pisanic. Za starše in otroke so organizirali kosanjev piknik, različne delovne akcije in nastope. Vrata vrtca so odpirali otrokom, ki niso obiskovali vrtca, 2- do 3-krat na leto. Ob 30-letnici vrtca, leta 1998, je vrtec dobil nova igrala.

Leta 2001 je bila v osnovno šolo Brezno vpeljana devetletka, zato so vrtec obiskovali otroci stari od 2 do 6 let. Do leta 2005 je bila vzgojiteljica Marjeta Ošlak, nato je njeno delo prevzela Andreja Javornik. Najprej za polovični, nato pa polni delovni čas ji je v oddelku pomagala pomočnica vzgojiteljice Katarina Mevc. Krajši čas so v vrtcu v Podvelki delo opravljali: Dominika Karlavec, Jana Esih, Patricija Vrenčur, Sebastjan Lipuš, Suzana Lampreht, Petra Garmut in Marija Zver. Pomočnica vzgojiteljice Anica Altbauer je bila tudi kuharica in čistilka. Po njeni upokojitvi pa so za čistočo vrtca skrbele še: Leposlava Osrajnik, Marta Prah in Lucija Širec.

Izvajali smo naslednje dejavnosti: Zlati sonček s plavalnim in smučarskim tečajem, ki se je nato preimenoval v Mali sonček; Cicibanova bralna

značka; Knjigobube; Eko bralna značka; Naša mala knjižnica; skupaj s starši smo se udeleževali gradnje hišic v Škratovi deželi pri Slovenj Gradcu ali Pikinega festivala v Velenju; Cici vesela šola; Pasavček; Tradicionalni slovenski zajtrk z obiskom čebelarjev; prireditev Odmeva v vas otroški glas; zgodnje poučevanje angleščine; tečaj v izvedbi Plesne šole Taras; Pez Objemčki.

Vsako leto nas je obiskal tudi dedek Mraz, mi pa smo razveseljevali ljudi po Podvelki s svojimi voščilnicami ob novem letu in za dan žena.

Skupaj z vaško skupnostjo smo okraševali novoletna drevesa v kraju.

Leta 2008 smo se prijaviili tudi v program Ekošola ter pridobili zeleno zastavo. V okviru le-te smo izvajali dneve druženja treh generacij (2008–2013). Praznovali smo tudi 40 let vrtca.

Po letu 2010 smo začeli intenzivneje obnavljati vrtec, najprej smo prebelili prostore in prelakirali parkete. Leta 2012 je vrtec dobil nova okna, 2016 pa novo streho. Prenovili smo razdelilno kuhinjo in sanitarije (2016). Leta 2002 je vrtec tudi dobil prvi telefon in računalnik, leta 2012 pa še internet. Vse naše enote vrtca Brezno so med seboj povezane in sodelujejo v številnih projektih, izvajamo obogatitvene dejavnosti in sodelujemo s številnimi društvi in organizacijami. Za otroke pred vstopom v šolo ponovno izvajamo tečaj plavanja, uvedli smo vrtec v naravi, ki ga izvajamo na ČŠOD Škorpigon na Svetem Duhu na Ostrem vrhu. Glavni projekt pa je vsekakor Zdravje v vrtcu, ki ga uspešno izvajamo na vseh lokacijah. Vzgojiteljice vsako leto za otroke vrtca odigrajo gledališko igro, vse enote vrtca se predstavijo na prireditvi Odmeva v vas otroški glas, vrtčevsko leto

pa zaključimo z zaključnim izletom. V enoti Podvelka sta se vzgojiteljici z otroki v sodelovanju s ŠKTM Radlje ob Dravi lotili projekta Raziskujemo Podvelko. V lanskem letu smo sprejeli Razvojni načrt vrtca za obdobje 2017–2021, v katerega smo zapisali cilje na strukturni, posredni in procesni ravni ter izpostavil področja, potrebna izboljšav.

Eden največjih projektov je zagotovo dograditev vrtca v Breznu, ki postaja premajhen za vedno večje število vpisanih otrok. Potrebno je posodobiti zunanja igrala in nakupiti športne rekvizite.

Sledimo sodobnim trendom vzgojno-varstvenega dela, v izvajanje kurikuluma vključujemo formativno spremljanje otrok, s katerim želimo doseči optimalni razvoj vsakega posameznika.

Sledimo tudi potrebam staršev po odpiralnem času, ob podpori lokalne skupnosti bomo v šolskem letu 2018/2019 v oddelku vrtca na Kapli izvajali dnevni program vrtca.

Ker imamo dobro medsebojno povezane in strokovno usposobljene vzgojiteljice z jasnimi cilji in ker nas bogati dobro sodelovanje s starši, se ne bojimo izzivov, ki jih prinaša sodobna družba.

40 let nove šole v Breznu

V letu 2018 praznujemo 40-letnico nove šole v Breznu. Ob tej priložnosti smo 21. 6. 2018 pripravili prireditev in izdali zbornik. Zbornik je znak spoštovanja do vseh, ki so v teh 40-ih letih sooblikovali delo in življenje na naši šoli.

26. 4. 1976 je bil položen temeljni kamen za novo šolo s telovadnico in prostori za vrtec. S pomočjo samoprispjevka občanov je bila 13. 8. 1978 dokončana nova šola, ki je dobila ime po borcih Lackovega odreda.

V šolskem letu 1979/1980, ko je bilo na šoli največje število učencev 262, so začeli uvajati prve sestavine celodnevne osnovne šole.

Pod vodstvom Petra Macuha, ki je šolo vodil več kot 31 let (vse do upokojitve), so učitelji skrbeli za ohranjanje tradicije narodnoosvobodilne borbe, prirejali srečanja z nekdanjimi borci, organizirali počitniška letovanja otrok v Banjolah pri Pulju in smučarske tečaje.

Na šoli so priredili številne kulturne in druge družabne dogodke. V šolskem letu 1979/1980 je bil velik šolski kulturni dogodek gostovanje opernega pevca Ladka Korošca.

V šolskem letu 1981/1982 so v prostorih šole odprli šolsko zobno ambulanto.

Leta 1996 so šolo preimenovali v Osnovno šolo Brezno-Podvelka. 30. 11. 1997 se je upokojil dolgoletni ravnatelj Peter Macuh. Prizadeval si je za kakovostno delo na podružnicah s kombiniranim poukom, pri tem je sodeloval s prispevki na seminarjih v aktivih na državni ravni. Sodeloval je pri izdaji Zbornika Koroško šolstvo od preteklosti do sedanjosti, ki je izšel ob 40-letnici Zavoda za šolstvo Slovenije (1997).

Vodenje šole je 11. 12. 1997 prevzel Milan Čurin, med drugim tudi pobudnik Male šole planinstva, le-to so začeli izvajati v letu 1998 na Glančniku. V šolskem letu 2000/2001 so pridobili internetno povezavo, uvedli projekt Knjigobube ter začeli s postopnim uvajanjem devetletnega programa osnovne šole, ki so ga uspešno zaključili v šolskem letu 2008/2009.

V tem času so zelo uspešno sodelovali s Slovensko vojsko, Gorsko reševalno službo Ruše, Policijsko postajo Radlje ob Dravi in LD Podvelka in ob tem poželi veliko pozornosti v strokovni javnosti (Zavod RS za šolstvo).

Od 3. 9. 2009 do 21. 12. 2014 je vodenje šole prevzela Irena Jelenko. V tem obdobju so na šoli uvedli fleksibilni predmetnik, se vključili v projekte Shema šolskega sadja, Zdrav življenjski slog in nekaj časa tudi Popestrimo šolo. Z nadaljevanjem dolgoletnega dobrega dela na kulturnem področju je šola pridobila naziv Kulturna šola.

Zunanji izgled šolske stavbe se je zopet spremenil leta 2014, ko je Občina Podvelka izvedla energetska sanacijo. Šola je dobila novo fasado in okna, zamenjali so strešno kritino.

Ob tej priložnosti je lokalna skupnost namenila šoli sredstva za interaktivne table in prenosne računalnike.

22. 12. 2014 sem vodenje šole prevzel Leo Čelofiga. Urediti medsebojne odnose, povečati zaupanje v strokovno delo učiteljic in učiteljev ter vzgojiteljic ter dvigniti samozavest otrok vrtca in učencev šole so bili in ostajajo moji prioriteten cilji oziroma naloge.

Strokovni delavci sledijo novim trendom izobraževanja in v svojo pedagoško prakso vnašajo številne novosti. Šola in vrtec sta vpeta v evropske in državne projekte, ki pomembno prispevajo k delovanju zavoda, naj jih nekaj omenim: SIO 2020, Popestrimo šolo, Zdrav življenjski slog, Prva zaposlitev, Zdravje v vrtcu, Kulturna šola, Simbioza šola, Šolska shema, Tradicionalni slovenski zajtrk, Dan za spremembe, Teden vseživljenjskega učenja in Teden mobilnosti.

Na področju nakupov nove opreme in sanacije šolskih prostorov sledimo dinamiki zagotavljanja sredstev, ki jih lokalna skupnost namenja šoli.

Šola je po zaslugi lokalne skupnosti sodobno opremljena z interaktivnimi tablam v skoraj vsaki učilnici. Želimo si čimprejšnjo izgradnjo nove večnamenske športne dvorane, urediti prostor za kolesa, urediti reguliran sistem ogrevanja in prenoviti gospodinjsko učilnico.

Leta 2017 smo zapisali nov Razvojni načrt za obdobje 2017–2021. Na področju izobraževanja so naše prednostne naloge: formativno spremljanje, bralna in digitalna pismenost. Želimo ostati uspešna in učinkovita šola s poudarkom na tradicionalnih vrednotah. Naš najpomembnejši cilj ostaja trud za dobre medsebojne odnose, saj je bistvo šole, da si učitelji, učenci, starši in lokalna skupnost prizadevamo za skupne cilje in vrednote.

Naj se ob koncu zahvalim vsem svojim predhodnikom, ki ste uspešno vodili šolo v teh 40-ih letih. Hvala učiteljem in vzgojiteljem, ki se trudite in v otrocih spodbujate tisto, kar je v njih najboljšega, ustvarjalnega in izjemnega ter ostalim delavcem šole, ki skrbite za dobro delovanje šole. Otroci imajo svoje sanje, zato jim vsi skupaj z veseljem pomagamo, da bodo ob negovanju tradicionalnih vrednot gradili boljši svet. Generacije otrok, ki so v teh letih končale osnovno šolo, so poleg kvalitetnega znanja in dosežkov na tekmovanjih iz šole odnesle veliko lepih spominov. Vse te uspehe lahko pripišemo kvalitetnemu delu vodstva, vzgojiteljem, učiteljem, učencem, staršem in lokalni skupnosti.

Nenazadnje pa se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste ali boste na kakršen koli način prispevali k praznovanju naših jubilejev. Čestitke!

Ravnatelj: Leo Čelofiga, prof.

N'č, n'č na di

... puobov več ni ... So zapeli in odšli. V zgodovino, vsekakor pa ne v pozabo. Po dvajsetih letih, dveh dneh in dveh urah. Vsaka pesem se enkrat izpoje, vsaka zgodba se enkrat konča. Tako tudi zgodba o Ožbalčkih puobih.

Pisala se je nedelja, 1. februar 1998, ko se je nekaj fantov ob treh popoldne zbralo v dvorani gasilskega doma v Ožbaltu. Zapeli so »En hribček bom kupil« in Tadej Kušar je rekel, da se bo iz tega dalo nekaj napraviti.

In res se je dalo. Mesec dni za Ožbalčkimi puobi je bilo ustanovljeno Kulturno društvo Ožbalt. Z roko v roki so Puobi in ostale sekcije društva pripravljali prireditve, predstave, srečanja, razstave. Potovali so od enega do drugega konca Slovenije, pogledali kdaj pa kdaj tudi preko meja, pot jih je zanesla celo do daljnega Stuttgarta.

Z medsebojnim sodelovanjem, z željo po nečem novem in idejo Ivana Verčka je v Ožbaltu za pokopališčem nastal letni oder, edinstven prireditveni prostor daleč naokoli, na katerem so se leta 2000 prvič zbrale pevske skupine na srečanju z naslovom »Je pa sobota večer«. Tradicionalno smo nato vsa leta s prireditvijo zaključili praznovanja v okviru občinskega praznika Občine Podvelka. Na letnem odru je bilo odigranih nekaj odmevnih gledaliških predstav, pa še bi se dalo naštevati ...

S Tadejem Kušarjem, Klaudijo Beučar Brdnik, Janjo Vogrin in nazadnje z Marijano Ferk so se Puobi naučili in zapeli preko 100 pesmi, 500-krat so zapeli ob različnih priložnostih, več kot 100-krat tudi ob slovesih, 714 ur so vadili, vsaj enkrat je pred publiko zapelo 34 pevcev. Izdali so kaseto, zgoščenko, njihova

zunanja podoba se je spreminjala od karirastih srajc in irhastih lajbičev do uglajenih srajc in suknjičev, od mladostnih obrazov do sivih las. A pesem je bila tista, po kateri so bili prepoznavni vedno in povsod. Pot ji je zanesla širom okoli, tudi v tujino, in povsod so z veseljem zapeli pesmi o Drav'ci pa o flosarjih. Vedno ponosni na naš Ožbalt, na Občino Podvelka, katere župan Anton Kovše je bil vedno velik podpornik ožbaltskih kulturnikov. O zaslugah za razvoj kulture pričata tudi priznanje župana Kulturnemu društvu in Srebrni grb Občine Podvelka Ožbalčkim puobom.

Premalo je prostora na tem mestu, da bi lahko zapisala vse pomembno, kar se je v teh dvajsetih letih zgodilo. Še manj je na voljo prostora, da bi izpostavila tiste, ki so najbolj zaslužni, da se je zgodilo vse, kar se je zgodilo. Veliko vas je kulturnikov, ki ste prispevali svoj delček v mozaik kulturnega dogajanja v Ožbaltu in širše. In hvala vam za to. Pa naj, dragi ožbaltski kulturniki, vaša vnema in želja po delovanju ne zamreta, da ne bo kulturno društvo še ena izmed stvari, ki so v Ožbaltu le še del preteklosti ...

Predvsem pa velik hvala vam, Ožbalčki puobi. Za veliko lepih trenutkov, ki smo jih preživeli skupaj. Za zgodbo z veliko začetnico. Zaradi vas bodo na najožjem delu Dravske doline, med bregove Pohorja in Kobanskega za vedno ostali ujeti verzi »... iz tistega sem kraja, kjer Ožbalt vas je ljubljena, kjer teče reka Drava ...«

Pa srečno. Bodite zmiram vesel'ga srca, saj slovenski ste fantje pri Drav'ci doma ... na najlepšem koščku tega sveta ...

Anja Banfi

Slovenski kulturni praznik v Kulturnem domu Podvelka

Za uvod v svečanost je Moški pevski zbor KUD-a Lehen ubrano zapel slovensko himno.

Voditeljica svečanosti je obiskovalkam in obiskovalcem izrekla iskreni pozdrav na dan, ko praznujemo slovenski kulturni praznik. Poudarila je, da letošnji kulturni praznik sovпада z dnem Evropskega dneva kulture v vseh njenih izraznih oblikah in smo v letu, posvečenem drugemu našemu velikanu in steburu kulture, Ivanu Cankarju.

Med prisotnimi je še posebej pozdravila župana Antona Kovšeta, oba častna občana Občine Podvelka Boruta Končnika in mag. Jožeta Marhla ter vse prisotne predstavnike Občinske uprave.

Uvodni govor na svečanosti je prevzela predsednica Kulturno umetniškega društva Lehen Milena Končnik. V njem je med drugim poudarila, da je Prešeren dvignil slovensko kulturo ob bok ostalim evropskim narodom. Josip Stritar je zapisal: »Kar je Angležem Shakespeare, Francozom Racine, Nemcem Goethe, Rusom Puškin, to je Slovencem Prešeren.« Opravil je zgodovinsko prelomno dejanje s kultiviranjem in s tem uveljavitvijo slovenskega jezika, To je pomenilo tudi zahtevo po politično enakopravnem mestu Slovencev med drugimi narodi. V nadaljevanju je preko Trubarja, Brižinskih spomenikov, Vodnika, Gregorčiča, generala Maistra utemeljila, da je umetnost in pesništvo najmočnejši izraz zavesti slovenskega naroda. Omenila je tudi, da nas je Prešeren kulturno zaznamoval za večno in da verz »Da le petica da ime loveče, da človek toliko velja, kar plača« velja tudi danes. Slovenski narod črpa kulturno ustvarjalnost iz svojih korenin in te so kulturno-umetniška društva, ki so živela skozi zgodovino in so ustvarjalna tudi danes. To velja tudi za naše društvo. V nadaljevanju je še dejala, da je kultura piedestal, na katerem stoji narodova usoda in ne moremo dovoliti, da bi postala cokla, ki jo v sled politike vlačimo za seboj.

Za konec je še citirala Otona Župančiča, ki je ob izidu svojih poezij zapisal: »Ljubite Prešerna« in Toneta

Partljiča, ki je na letošnji proslavi v Mariboru dejal: »Prešerna bomo spoštovali, če ga bomo brali.«

Moški pevski zbor Lehen, ki je že stalnica vseh naših prireditev, proslav in svečanosti, je zapel tri pesmi: Prešernovo pesem Luna sije, Zelenico Svetlane Makarovič ter koroško Rož, Podjuna, Zila.

Čustva so obvladovala Prešernovo dušo, za svoj prvi sonet iz ciklusa Soneti nesreče je izbral pesem O Vrba, srečna draga vas domača. V sonetu izraža domotožje, uka željnost in razočaranje nad tem, kar mu je prineslo življenje. Recitirala jo je Milena Končnik.

Utrinke iz Prešernovega življenja je v prispevek strnila naša Berta Urbanc in z nekaj mislimi o Prešernovem življenju je odstrla zaveso pesnikove razburkane življenjske poti. Pričela z opisom njegovega študija na Dunaju, kjer je s finančno pomočjo strica postal doktor prava. Opisala je njegovo življenje, njegove vzpone in padce, pesniške uspehe in življenje preko nesrečne ljubezni in razočaranj ob izgubi prijateljev do žalostnega zaključka, ko je za vedno zatisnil oči. Zaključila je z ugotovitvijo, da je njegovo delo večna last našega naroda.

Prešernovo razočaranje nad neuslišano ljubeznijo je njegov izraz obupa in nemoči, da bi prebolel to spoznanje. Razgalil ga je v pesmi Kam - recitirala jo je Milena Končnik

Slovenski kulturni praznik ni namen obujanju samo spominu na Prešerna in na njegovo dediščino. To nam je prikazal recital učencev Osnovne šole Brezno-Podvelka pod vodstvo profesorja Oskarja Krajnca. Slišali smo Romanco o žabah, pesem, Ojoj, gospa in Mister John Svetlane Makarovič. Konec so popestrili še s Franom Milčinskim Ježkom z njegovim Litrom brez dna.

Med Prešernove balade in romance spada tudi pesem Hčere svet. Pesem je Prešernova mladostna in šaljiva romanca, napisana po zgledu španskih pripovednih ljubezenskih romanc. Recitirala jo je članica Umetniškega društva VILA Nina Pušnik.

Ljubezen pa preveva tudi kratek avtorski skeč naše članice gospe Berte Urbanc z naslovom Malo ljubezni. Pristrčno nas je nasmejal.

S slovensko himno, ki je sedma kitica Prešernove Zdravljice, smo začeli Prešernov dan, slovenski kulturni praznik, končali smo ga tudi s pesmijo, ki jo je zapel naš Moški pevski zbor: Pozimi pa rožice ne cveto. Po aplavzu je sledil še dodatek.

Milena Končnik

Spominska slovesnost v čast prvi pohorski četi

Pri pomniku NOB ob Urbančevi koči v Lehnu 27. julija 2017

Pri Pomniku NOB ob Urbančevi koči v Lehnu na Pohorju je bila tudi lani konec julija spominska slovesnost v čast Prvi pohorski četi. Slovesnost smo pripravili: ZB NOB Radlje ob Dravi, KO NOB Podvelka v sodelovanju z Občino Podvelka, VS Lehen, KUD Lehen in UD VILA. Pri Urbančevi koči so julija 1941 prvi pohorski partizani ustanovili Pohorsko četo in v noči na 12. avgust napadli orožniško postajo. Napad sta vodila komandant Rušan in Španski borec Miha Pinter Toledo ter Drago Flis Strela iz Hoč pri Mariboru. Drago Flis Strela je edini še živeči član Pohorske čete. Med napadom, ki je bil prvi oboroženi upor proti okupatorju na Reich priključenem Spodnjem Štajerskem, sta padla župan Ribnice na Pohorju Witzman in orožnik Pildner.

Okupator se je kruto maščeval, zato so 24. avgusta 1941 v mariborskih zaporih ustrelili prve talce. Med njimi so bili tudi pomembni organizatorji odpora: Slavko Šlander, Slava Klavora, Edi Grubelnik in Franc Ekart. Slava Klavora in Slavko Šlander sta pošiljala prve partizane na Pohorje in sta naša narodna heroja. Franc Ekart je bil borec Pohorske čete, Edi Grubelnik pa član odbora OF v Lehnu, ki je sodelovala s Pohorsko četo. O teh dogodkih je na slovesnosti spregovoril častni občan Borut Končnik in predsednik KO borcev za vrednote NOB Podvelka. Prisotne je pozdravil tudi župan Občine Podvelka Anton Kovše, ki je med drugim poudaril, da občina skrbi za vzdrževanje vseh partizanskih obeležij v Občini Podvelka.

Slavnostni govornik je bil pisatelj Tone Partljič. Svoj govor je v prispevku Pohorci se spominjajo svojih partizanov objavil v avgustovski reviji ZZB za vrednote NOB Slovenije. Slovesnosti se je udeležilo več kot 350 ljudi. Prišli so od Ptuja, Maribora, Dravograda, Mislinje. Med njimi tudi podpredsednica Zveze koroških partizanov Maria Koletnik z delegacijo, poslanec Državnega zbora Benedikt Kompajer, nekaj borcev Lackovega odreda, potomci Alfonza Šarha in vnuk legendarnega narodnega heroja Jožeta Lacka, člani Društva izgnancev, Vojaški gorniki, Območno združenje slovenskih častnikov, Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo. Častno stražo ob Pomniku pri polaganju

venca so držali pripadniki 74 PEHP Slovenske vojske vojašnice generala Rudolfa Maistra. Z njimi je bil namestnik poveljnika vojašnice generala Maistra podpolkovnik Mitja Čander. Čestital nam je za izvedbo odlične proslave in izjavil: »Ponosen sem, da sem bil na takšni slovesnosti.«

Na slovesnost so prišli pohodniki iz Ožbalta, Kaple, Radelj, Ribnice na Pohorju in Dravograda, župana sosednjih občin ter predsedniki ZB NOB Ruše, Lovrenc na Pohorju, Radlje ob Dravi, Mislinja in drugi.

V bogatem kulturnem programu so nastopili Moški pevski zbor KUD Lehen, Ljudske pevske s Kaple, Ženski pevski zbor Vuhred, Moški pevski zbor Stane Sever iz Ribnice na Pohorju. Sodelovale so recitatorke Milena Končnik, Lara Mesner, Lara Vajs in Sanja Tacer v duetu z Gabrijelo Planinšič na flavti. Prireditev je povezovala članica UD VILA Sanja Tacer. Sledilo je prijateljsko druženje.

Borut Končnik

Partizanska bolnišnica Tevakin ponovno na ogled

Partizanska bolnišnica Tevakin, ki je v Drukovem gozdu na Spodnji Kapli v Občini Podvelka, je obnovljena in ponovno na ogled. V projekt obnove sta bili vključeni Občina Podvelka, ki je tudi v celoti pokrila stroške obnove in Občina Selnica ob Dravi. Za obnovo je bil izbran domačin Marjan Verčko, ki je z ekipo in s pomočjo lastnika gozda Rada Garmuta-Druleka uspešno zaključil obnovo. Pomembno delo so opravili tudi predsednik VS Kapla na Kozjaku Miran Pušnik, ki je tudi podžupan Občine Podvelka,

in podpredsednik VS Kapla Franc Osvald ter predsednik KD Kapla na Kozjaku Matjaž Poglajen, ki so uredili dostopno pot v gozdu in postavili nove smerne table, Matjaž Poglajen pa je tudi grafično oblikoval novo informacijsko tablo pri bolnišnici. Ob odprtju obnovljene bolnišnice, ki je bilo zadnjo soboto v septembru 2017, so se številni udeleženci zbrali v središču Gradišča na Kozjaku, od koder je bil organiziran pohod k bolnišnici in njen ogled. Po vrnitvi pohodnikov je bila v tamkajšnjem kulturnem domu slovesnost, ki jo je vodila Urška Petar. V uvodnem delu programa sta domačinki iz Gradišča Barbara in Metka Volmajer podali osnovne podatke o bolnišnici. Župan Občine Podvelka Anton Kovše je v svojem nagovoru med ostalim poudaril: »V občini imamo 10 spomenikov iz NOB, za katere skrbimo. Naša občina je izdala tudi bilten z naslovom Podvelka, kjer sem doma, v katerem je opisana tudi partizanska bolnišnica Tevakin v Drukovem gozdu.« Pojasnil je tudi, da je s prihodom Lackovega odreda iz Rdečega Brega na Kozjak v septembru 1944 sanitetni referent Vinko Gregorc – Suhi izbral lokacijo za bolnišnico v Drukovem gozdu, kjer je

Vhod v partizansko bolnišnico Tevakin

skupaj s svojim pomočnikom Vladom Weingerlom zdravil ranjence. Bolnišnica, ki je bila zgrajena brez enega žeblja, je v tlorisu merila 4 m x 12m in je lahko sprejela do 25 ranjencev. Zdravljenje je bilo zelo uspešno, v njej je umrl le en ranjenec. Svoj nagovor je župan zaključil: »Nikdar več naj se ne ponovijo časi vojne.« Ob tej priložnosti se je tudi zahvalil vsem, ki so pomagali pri obnovi bolnice. Zbrane je pozdravil tudi podžupan Občine Selnice ob Dravi Igor Štruc in med drugim opravičil odsotnost župana Jurija Lepa. Predsednik občinskega odbora za turizem Aleksander Golob, ki je vodil obnovo, je v pozdravnem govoru opisal tudi prehojeno pot obnove bolnišnice. Predsednik KO ZB za vrednote NOB Podvelka in častni občan Občine Podvelka Borut Končnik, ki je bil tudi pobudnik obnove bolnišnice, je širše predstavil partizansko saniteto v Sloveniji. Med drugim je naglasil: »Bili so ljudje, ki so ljubili svoj narod. Med tistimi, ki so se zanj borili, so bili tudi zdravstveni delavci. Partizanska saniteta je ob pomoči prebivalstva zagotavljala zdravstveno oskrbo ranjenim borcem NOB. V obdobju NOB je bilo nad 240 slovenskih partizanskih bolnišničnih enot z okoli 5.000 ležišči. Tu se je med vojno zdravilo nad 2.200 ranjencev in bolnikov. O uspehih njihovega zdravljenja pričajo naslednji podatki: 61 odstotkov se je ozdravljenih vrnilo v svoje borbene enote, 20 odstotkov je bilo evakuiranih in samo nekaj okoli 2,6 odstotka jih je med zdravljenjem umrlo. Zavzemanje za vrednote, kot so solidarnost, požrtvovalnost in nesebična pomoč ter tovarištvo je bilo vtkano v sistem partizanske sanitete, in to

so sporočila in opomin današnjemu času, ki se v nekaterih segmentih zdravstva od teh vrednot vse bolj oddaljuje.« Predsednik Končnik je navedel še nekaj iz spominov prim. dr. Vlada Weingerla, po vojni znanega specialista za pljučne bolezni in direktorja Zdravstvenega doma Slovenj Gradec: »Na Kozjak sem prišel 6. decembra 1944 in bil imenovan za namestnika sanitetnega referenta Vinka Gregorca Suhega. S Suhim sva s pridom uporabljala znanje, ki sva si ga kot medicinca pridobila pred odhodom v partizane. Nekaj težjih ranjencev, ki jih sama nisva mogla oskrbeti, sva poslala preko Drave v bolnišnico vzhodnega Pohorja, ki jo je vodil dr. Zmago Slokan. Lažje ranjence sva ambulantno zdravila kar v enoti. Vsi ti so tudi spremljali Lackov odred na pohodih in spopadih. Težje ranjence pa sva zdravila v bolnišnici Tevakin v Drulkovem gozdu.«

Prireditve je obogatila prisotnost sedmih praporov organizacij ZB za vrednote NOB in prapor Zveze slovenskih častnikov občin Muta, Podvelka, Radlje ob Dravi, Ribnica na Pohorju in Vuzenica. Kulturni program so izvedli: Ženski pevski zbor KUD Gradišče na Kozjaku, Milena Končnik z recitacijo pesmi Mateja Bora Šotori, Ljudske pevke s Kaple na Kozjaku in ansambel trinajstih harmonikarje s Kaple na Kozjaku pod vodstvom Martina Volmajerja.

Po zaključku prireditve je bilo ob lepem sončnem vremenu tovariško druženje s kulinaricnimi dobrotami, za katere so poskrbele prizadevne domačinke.

Mag. Jože Marhl

Pozdravljen, prijatelj - pozdravljen, nimam časa, več

Hudomušen pozdrav nas, ki smo v pokoju, a ne pokojni. Smo še kako živi in živahni, namenjeni narediti še vse tisto, česar v času, ko smo bili delovno aktivni, nismo mogli postoriti. Predvsem pa delamo na tem, da bi bili srečni. Sreča je nekaj, kar si izbiramo vnaprej in ni odvisna od realnih stvari, pač pa od tega, kako stvari vidimo. Sami se odločamo in vsako odločitev sprejemamo sproti, vsak dan. Mi sami smo

tisti, ki izbiramo, ali bomo javkali ali se bomo zahvalili Vsemogočnemu za vse, kar nam služi. Vsak dan je poklon zase in vsak dan je treba upirati pogled naprej in se hkrati spominjati srečnih trenutkov.

Tistim, ki jih je upokojitev še posebej hudo udarila, pa hiti na pomoč naše društvo upokojencev, ki s svojim letnim načrtom poskrbi, da se aktivnosti odvijajo skozi vse leto in so dogodki načrtovani tako, da je za vsakogar nekaj, da pozabijo na dolgčas in se otresajo morebitne osamljenosti. Tako smo organizirali dva pohoda za vse tiste, ki radi hodijo in se radi poveselejo v družbi in sklepajo nova prijateljstva, organizirali smo kopalni izlet v Izolo, kjer nas je gostil naš hotel Delfin. Privoščili smo si vožnjo z ladjico in občudovali obalo z morske gladine. Čeprav se naša mnenja pogosto razlikujejo, smo si bili ob občudovanju naše obale povsem enotni, da bi bilo lepo, če bi bilo tega našega morja vsaj še za kakšno lužico več. Ob občinskem

prazniku smo organizirali veliko razstavo rastlin iz našega okolja, ki je bila postavljena tako, da so se obiskovalci lahko natančno poučili o razširjenosti in uporabnosti le-teh in ne nazadnje tudi o grožnji, ki jo za naše avtohtono rastlinje predstavljajo tujerodne

invazivne rastline, ki so z naših vrtov nekontrolirano prešle v naravno okolje, kjer povzročajo zmedo in jemljejo prostor našemu domačemu avtohtonemu rastlinstvu.

Ko se je leto nagnilo v jesen, smo ob svetovnem dnevu starejših, v mesecu oktobru organizirali Dan starejših občanov. Ob tej priložnosti povabimo na druženje vse občane, stare sedemdeset in več let in jim, s pomočjo učencev naše osnovne šole in finančno podporo Občine Podvelka, omogočimo druženje s prijatelji in jih tako osrečimo in popestrimo dan. Pa tudi na god jesenskega svetnika svetega Martina nikoli ne pozabimo. V njegovo čast in nam v veselje smo se ponovno družili in veselili. To veselje smo se odločili deliti ob ogledu prelepe jesenske vinorodne pokrajine in zaključiti v vinskem hramu pri Dreizibnerju, kjer so nas nahranili in odžejali z žlahtno kapljico. Veselje, dobro voljo in radost pa itak nesemo vedno s seboj, kamorkoli gremo in od koder koli že pridemo. Ker smo kar naprej v akciji in hitimo od dogodka do novega dogodka, se ni čuditi našemu šaljivemu pozdravu.

Darinka Kovše Ketiš

Koronarni klub Dravske doline - skupina Podvelka

Radi se vam bi predstavili.

Smo člani »Koronarnega kluba Dravske doline«, skupina Podvelka.

Naša osnovna dejavnost je telesna vadba - gibanje za zdravje in ohranjanje telesne gibljivosti. Dobivamo se enkrat tedensko v kulturnem domu Podvelka. Pod vodstvom dipl. med. sestre Petre Čurin telovadimo od septembra do junija. Ob začetku in koncu sezone opravimo še test hoje. Hkrati pa se vključujemo v dejavnosti, ki jih pod vodstvom predavatelja Marjana Ternika pripravlja Koronarni klub Dravske doline. Tako smo se v zadnjem obdobju udeležili strokovnih predavanj: A. Haložan: »Smrčanje in bolezni ščitnice«, mag. Frenk

Krištofeljc: »O raku materničnega vratu«, A. Horvat: »O nespečnosti« in prim. Cirile Pušnik: »O bolečinah v prsih«. Z veseljem pa se pridružimo pohodom in družabnim srečanjem. Družili smo se na Dravčah s pohodom do podružnične cerkve sv. Janeza, se udeležili »Dneva doživetij na Remšniku«, kjer smo imeli zajtrk, telesno vadbo, predstavitev temeljnih postopkov oživljanja in uporabe AED, ogled muzeja mineralov ter pohod do kmetije Landfried.

Še posebej pa smo veseli, da smo na našo pobudo uspeli učencem 8. in 9. razreda v OŠ Brezno in na PŠ Kapla predstaviti tečaj »Temeljni postopki oživljanja in uporaba defibratorja«. Tečaj so s finančno podporo občine izvedli usposobljeni reševalci. Vse naše VS imajo defibrilatorje, zato je prav, da jih v primeru potrebe znamo tudi uporabljati. Verjamemo, da smo s tem prispevali k izobraževanju mladih, da si bodo

upali in bodo pripravljene pomagati sočloveku, če bodo kdaj v življenju to potrebovali.

Za konec pa še povabilo:

Pridružite se nam in storite nekaj zase in za svoje zdravje, dokler je še čas ...

*Vera Osvald,
vodja skupine KK Podvelka*

Idiopatska pljučna fibroza - suh kašelj je lahko znak hude bolezni

Idiopatska pljučna fibroza (IPF) je redka bolezen pljuč, po odkritju katere bolnikom ostane v povprečju le še od dve do pet let življenja. Za bolezen predvsem starejših ljudi je značilno brazgotinjenje pljučnega tkiva, zaradi katerega bolnik vse težje diha. Vzroka za IPF še ne poznamo, dejavniki tveganja pa so kajenje, delo ali bivanje v umazanem okolju in genetika.

Znaki IPF so neznačilni - suh kašelj, težka sapa, pokanje v pljučih in betičasti prsti. Zato je pot do diagnoze pogosto dolgotrajna, čeprav je, kot opozarja prim. Katarina Osolnik s Klinike Golnik, za bolnike z idiopatsko pljučno fibrozo najbolj pomembno prav pravočasno odkritje bolezni: »Če bolezen odkrijemo v zgodnejši fazi, je možnost zdravljenja boljša. Ko zdravnik posumi na IPF, mora bolnika takoj napotiti k specialistu za pljučne bolezni.«

Prosrite za dodatne preiskave, če težave z

zadihanostjo in kašljem ne pojenjajo, svetuje predsednik Društva pljučnih in alergijskih bolnikov Mirko Triller, ki bolnike poziva, naj svojemu zdravniku vedno povedo, kako se zares počutijo.

Možnosti zdravljenja IPF so omejene. Ena od možnosti je transplantacija pljuč, ki je primerna le za nekatere bolnike, večino pa po obravnavi na posebnem konziliju Klinike Golnik zdravijo z antifibrotiki, ki upočasnijo upad pljučne funkcije. V napredovali fazi bolezni bolnike zdravijo s kisikom, zdraviti morajo tudi pridruženo srčno popuščanje in lajšati hud kašelj. Na koncu bolnikom z IPF omogočijo paliativno obravnavo. »Zelo pomembno je, da se z bolniki in svojci odkrito pogovorimo, saj večina za IPF sliši prvič in take diagnoze ni lahko sprejeti,« sklene primarijka Katarina Osolnik

*Društvo pljučnih in alergijskih bolnikov
Več informacij na naši spletni strani www.dpbs.si*

Svit rešuje življenja

NIJZ Nacionalni inštitut
za javno zdravje

**Zdravstveni dom
Radlje ob Dravi**

Svit

Program Svit je preventivni zdravstveni program, ki je namenjen preprečevanju in zgodnjemu odkrivanju raka in predrakavih sprememb na debelem črevesu in danki. Vključuje moške in ženske v starosti od 50 do 74 let, in sicer vsaki 2 leti. V osmih letih, odkar Program Svit v Sloveniji deluje, je bilo odkritih in odstranjenih okoli 18.000 polipov in danes vemo, da se rak debelega črevesa in danke najpogosteje razvije prav iz polipa. Odkritih je bilo tudi okoli 2500 primerov raka na debelem črevesu ali danki, od tega več kot 70 odstotkov dovolj zgodaj, da je bilo zdravljenje lahko uspešno. Učinkovitost zdravljenja in posledično preživetje je namreč v največji meri odvisno od tega, ali je rak odkrit dovolj zgodaj. Vemo, da je v Sloveniji trenutno še okoli 500 primerov med tistimi, ki se v program niso vključili in jim zato žal ne moremo pomagati.

Odzivnost na vabila Programa Svit je v Sloveniji v prvi polovici leta 2017 v povprečju znašala 62,42 odstotkov, na Koroškem pa 63,59 odstotkov. V

Občini Podvelka je bila žal najnižja na Koroškem, znašala je 52 odstotkov.

Zgodnje odkrivanje predrakavih sprememb in raka na debelem črevesu in danki je ključnega pomena, zato ne odlašajte, odzovite se na vabilo Programa Svit in poskrbite za svoje zdravje. V kolikor ste vabilo izgubili oziroma imate kakršnokoli vprašanje v zvezi s Programom Svit, lahko pokličete v klicni center Svit (tel. št.: 01 620 45 21) ali pišete na info@program-svit.si, osebno pa se lahko oglasite tudi vpisarni zdravstveno-vzgojnega centra v zdravstveni postaji Muta (Glavni Trg 47, 2366 Muta). Dosegljivi so tudi na e-naslovu (zdr.vzgoja@zd-radlje.si) ali po telefonu (02 8770 821) ob torkih med 12. in 18. uro ter ob petkih med 8. in 14. uro.

Zdravstveni dom Radlje ob Dravi vsako leto v mesecu decembru v Zdravstveni postaji Podvelka organizira dogodek, kjer potekajo različne dejavnosti, ki so pomembne za zgodnje odkrivanje različnih bolezni. Na dogodku izvajajo brezplačen odvzem krvi, meritve krvnega tlaka, telesne teže, višine ter meritve z analizatorjem telesne maščobe. Delijo tudi koristne informacije za pomoč pri vključevanju v preventivne presejalne programe SVIT, ZORA in DORA, vse to v dobri veri, da opravljajo poslanstvo, vezano na naše osebno počutje in zdravje.

NE BOJTE SE SVETA TAM ZNOTRAJ!

Svetovni dan čebel

Dogodki ob obeležitvi prvega svetovnega dne čebel

Za nami so številni dogodki, ki so se v zadnjih mesecih v Sloveniji zvrstili ob prvi obeležitvi svetovnega dne čebel. V nadaljevanju na kratko povzemam, kako smo prišli do razglasitve. Leta 2014 je ČZS podala pobudo, da 20. maj postane svetovni dan čebel. To ni kateri koli dan, je dan, ko slovenski čebelarji obeležujemo rojstni dan svojega velikega čebelarja in učitelja, začetnika sodobnega

čebelarstva Antona Janše (rojen 20. maja 1734), ki je deloval kot prvi učitelj čebelarstva na dunajskem cesarskem dvoru. Predlog je obravnavala Vlada Republike Slovenije in ga enotno podprla. Leta 2015 je ČZS na mednarodnem čebelarskem kongresu Apimondia v Južni Koreji predstavila pobudo. V Apimondio – mednarodno čebelarsko organizacijo – je vključenih več kot 120 čebelarskih organizacij iz skoraj 90 držav. Vse prisotne članice so soglasno sprejele predlog. S tem pa se je začelo resno in trdo delo zlasti Ministrstva RS za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ki je s svojo ekipo opravilo številna bilateralna srečanja s predstavniki tujih držav in izvajalo promocijsko-informacijske dogodke, in ČZS, ki je skrbela za strokovni vidik. Pri nagovarjanju odločujočih, da podprejo prizadevanja za razglasitev svetovnega dne čebel so pomagale tudi druge osebnosti iz politične in nepolitične sfere. Lani, 20. decembra 2017, je Generalna skupščina OZN v New Yorku soglasno potrdila, da 20. maj razglasi za svetovni dan čebel. Cilj tega dne je ozaveščati in izboljšati razumevanje o čebelah med ljudmi po vsem svetu.

Številni dogodki in spominski kovanec

Letos so se pred in po praznovanju svetovnega dne čebel, v čast in poklon temu dnevu, zgodili številni dogodki. Banka Slovenije je 14. maja izdala in dala v obtok spominski kovanec za 2 EUR v nakladi 1 milijon kovancev, katerega motiv je satovje v obliki globusa, ki prikazuje vzhodno poloblo. Na kovancu sta tudi napis Svetovni dan čebel in Slovenija 2018.

Lidija Senič, vodja služb Čebelarske zveze Slovenije

Aktivnosti v Društvu »Invalid«

Občinski pokal v ruskem kegljanju v Breznu 2017 - Ekipe Društva Invalid Brezno-Podvelka z županom Antonom Kovšetom

Mnogi, ko vidijo naziv našega društva, so mnenja, da se pri nas ne dogaja nič posebnega. V naše društvo včlanjujemo osebe z invalidnostjo in kronično obolenje. Pod tem nazivom delujemo že od leta 2004, sedež naše zveze, v katero smo včlanjeni pa je v Velenju. Finančne dotacije našemu društvu s strani zveze so pogojene z vestnim in doslednim izvajanjem predpisanih programov, za katere so zaslužne naše članice.

Eden od teh programov je »Invalidom prirejena šport in rekreacija«. Najbolj zaznavno je kegljanje na vrvici, oziroma rusko kegljanje, pri katerem se sprostimo, prepoznavni pa smo tudi po doseženih uspehih. Napačno je mišljenje, da so naši uspehi samoumevni. Vložiti moramo res veliko truda in časa, ignorirati bolečine in si med seboj pomagati. Pogosto pa se tudi nasmejimo svojim napakam.

Najpogosteje tekmujemo z invalidskimi društvi iz naše Zveze INVALID, s sosednjimi društvi iz Radelj ob Dravi, Remšnika, saj

nas zblizujejo podobne zdravstvene ovire, naperi; bogati pa nas prijetno druženje. V sklopu praznovanj Občine Podvelka tudi to leto vabimo vsa društva, vaške skupnosti in ostale zainteresirane, da se pravočasno prijavijo na tekmovanje v kegljanju na vrvici.

Prireditve bo na praznik Dneva invalidov Občine Podvelka v soboto, 21. julija 2018, na športnem poligonu v Breznu.

Seveda pa se zahvaljujemo Občini Podvelka, županu Antonu Kovšetu za prispevek in podporo k praznovanju ter Jožetu Marhlu za fotografiranje.

Vljudno vabljeni!

»Če zmoremo mi, lahko tudi vi!«

*Helena ROBNIK,
DI Brezno-Podvelka*

Živimo z naravo - Srečanje Društev Invalid Slovenije v Kidričevem 2017

Ananas na Janževskem Vrhju

Domovina eksotičnega sadeža ananasa je Južna Amerika. Ampak kdo pa pravi, da uspeva samo tam? Ob pogledu na sliko boste ugotovili, da je primerno podnebje za vzgojo ananasa tudi v Občini Podvelka, in to na Vomerjevi (Peteržejekovi) kmetiji na Janževskem Vrhju. Seveda pa so bile za to potrebne skrbne roke gospe Mire Vomer, ki je pred petimi leti odrezala zgornji, zeleni del sadeža in ga postavila v lonec. Od takrat ga je zalivala, ga postavljala na zrak, pa spet v zavetje, dokler je ni nekega dne razveselil z novim poganjkom, iz katerega se je razvil mladi ananas kot dokaz, da lahko z voljo in ljubeznijo do lepega vse uspe.

Ivanka Vomer

V Breznu slovesna rez potomke najstarejše vinske trte na svetu

Na Gregorjevo nedeljo, 11. marca 2018, je bilo na župnijskem dvorišču v Breznu slovesno in veselo. Anton Zaletelj, skrbnik potomke najstarejše trte na svetu z mariborskega Lenta, je pod budnim očesom gospodarja trte in župana Antona Kovšeta ter mariborske vinske kraljice Kaje Šerbinek opravil rez trte, ki je prvo pa tudi najpomembnejše opravilo v vinogradu. Potomka v Breznu že deveto leto uspešno raste in privablja številne obiskovalce, še zlasti ob rezu trte, postavitvi klopotca in trgatvi. Tako so leta 2016 obrali kar 117 grozdov, iz katerih so pridelali nekaj litrov žlahtne žametne črnine. V letu 2017 je bil pridelek nekoliko manjši zaradi spomladanske pozebe in sušnega poletja.

Letošnji rez potomke so spremljali številni obiskovalci od blizu in daleč. Pozdravila jih je voditeljica programa Slavica Pečovnik Urh. Bogat kulturni program so izvedli moški pevski zbor KUD Lehen, učenci in učitelji Glasbene šole Radlje ob Dravi, nepogrešljivi Veseli Kaplčani in Ljudske pevke s Kaple na Kozjaku, ki so krstno zapele Odo brezniški žametovki. Besedilo zanjo je napisala in ga uglasila Štefka Pavlič, vodja Ljudskih pevk s Kaple na Kozjaku.

Seveda je bil ob tej priliki tudi Gregorjev sejem z bogato ponudbo in več kot stoletno tradicijo. Na njem so kar na dvanajstih stojnicah razstavljavci, poleg domačih še iz Mute, Radelj ob Dravi, Lehna, Kaple na Kozjaku, Kamnice pri Mariboru in Malečnika, ponudili različne izdelke in pridelke. Poskrbljeno je bilo tudi za kulinarične dobrote in za pokušnjo lanskega pridelka žlahtne kapljice – žametne črnine.

Mag. Jože Marhl

Iz župnijske kronike Brezno

Naj podam nekaj zanimivosti iz kronike leta 1911, kjer g. župnik opiše značaj in navade ljudi. Moramo priznati, da o župljanih poda zelo dobro spričevalo: »Prebivalci, ki so jih 1. 1. 1911 našteji 718 katoličanov, so brez izjeme rojeni Slovenci, narodno nezavedni; prav tako politično čisto nezreli; pod skrbnim varstvom Marnberških Nemcev. Posestniki ne marajo biti, zemljišča prepuščajo za slepe cene tujcem, sami so rajši najemniki, dninarji, drvarji, splavarji, žagarji, delavci ... ter se kot taki večkrat selijo od hiše do hiše. Po stanovanjih je mnogo kje stiska. Govorica je močno pomešana s tujkami. Iz sedanjih šol ne prinesejo ne enega ne drugega jezika, niti veselja do čitanja, še manj kako izobrazbo. Šola je ena politika.

Značaj ljudi: v komunikaciji so zelo prikupljivi, prijazni, postrežljivi, prijetni, odzivni, mehki; so zelo rahločutni, občutljivi. Trde, glasne besede ne prenesejo, še manj svarila, niti verske resnice ne. Jeze ne kažejo na zunaj; ostanejo na videz mirni, a zamerijo hudo. Kregat se ali preklinjat ne znajo; zbadljivi niso, pa šale od tujca ali gospode ne razumejo. Zbadljivke so le redke. Živine ne morejo udarit, vozijo brez biča in kletve in kričanja ... Pošteni so vzorno; še najden denar dajo oznanit. Če le kje kaj zmanjka, je bila tuja roka preblizu. Zaradi domačih bi ključev ne trebalo. Prepira, tepeža, vasovanja, vpitja ne poznajo. Nož jim je preoster, kamen pretrd. Za meje se ne prerekajo pri sodnijah. Orožniki v fari z domačimi nimajo posla. Ječe ne pozna noben faran od znotraj, še sodnike ne veliko, tudi ne davkarije (ker nočejo biti posestniki); žal pa tudi hranilnice ne. Radodarni so do male izjeme vsi neverjetno: do cerkve, duhovnika in ubogih. Navadnih iger, zabav, veselic ne poznajo. Za godbo zadostuje gramofon ali harmonika - le glasno mora biti. Kegljišča v fari ni več, na karte se v fari ne razume nihče. Pregovor ali kakšen osoljen odgovor se sicer sliši, a redko. Obleka je skromna, preprosta, cenena, pozimi celo revna; lišpa ne poznajo, bela obleka je redka, moški morajo nositi za klobukom kak nadevek.

Šege: Krst se mora zaliti, a ne pretirano; moške je težko spraviti za botre. Nezakonske hodijo k pripravi kakor zakonske, a k nauku jih je težko dobiti ... Poroke so skromne, vedno brez godca, vselej v krčmi, duhovnika navadno vabijo ter ne pričnejo z juho, dokler ne pride. Proti večeru se razidejo, še pri dnevu ... Sedmine obhajajo vedno v krčmi ter med »vihtami« glasno pred križem in prižganima svečama premolijo celi psalter z mnogimi očenaši.

Pred hišo žalosti vzame »truglmocher« v imenu rajnega ganljivo slovo. Žalost čutijo, a jo skrivajo. Obletnic se dolgo spominjajo s sv. mašami ... Nedeljske dolžnosti se ne zavedajo prav, vsaka mala ovira jih pripravi ob službo božjo; otrok ne pošiljajo radi v cerkev, še manj k pogostemu sv. obhajilu: nekaj zadržuje obleka, one na desnem bregu vode pa še precejšnja mostnina ali brodovina. Pridig, naukov jim je kmalu dosti. Pohorc ima rad dolgo klobaso, pa kratko pridigo. Pohorc ima les mehak, a trdo glavo - tako označujejo sami sebe. Služba božja je ob pol desetih najprej s pridigo, ker vedno zamujajo, v sredi maše pa ne trpijo pridige. Vse kar leze in gre, je v cerkvi ob polnočnici, 19. sušca, na veliko noč in 8. decembra ... Svitnic ali zornic se udeležujejo dan za dnevom skoraj polnoštevilno. Nezakonske matere prav nikomur (razen fajmoštru) niso v spotiko. Kuga ločenja pa je zašla tudi med te hribe. Starih, pokvečenih, ubogih nihče ne zaničuje. Ob nedeljah po mašah stopijo sicer v krčmo, a ob enih, pol dveh je že vse prazno, celo ob shodih okoli štirih popoldne nikogar ni več v gostilni.

Izobrazba: Berejo zlasti starejši radi, le plačat berivo je res težavno marsikomu, ki komaj preživlja sebe in svoje in taki so duševno razviti. Prostovoljnih Mohorjanov je na leto 60 do 80. Bogoljub, Naš dom, Domoljub prav radi berejo in tudi naročajo. Dne 15. 1. 1910 otvorjeno farno knjižico radi rabijo ... To ljudstvo živi, razen par kmetov - katerim pa že tudi lesa zmanjkuje, večinoma od danes do jutri na rokah: v najem vzame košček zemlje za repo, mož pa gara od zore do mraka pri železnici, v šumi, na vodi, na skladiščih. Glavni vir dohodkov je les - večinoma mehek, črn, v fari ni niti kostanja; bukve so že redke, grmovja je preobilo, novih nasadov ne gojijo. Zato so z lesom blizu konca in bližajo se žalostni revni časi. Kar more zbeži na nemško, v Ameriko (tudi ženske), ali vsaj na Zgornje Štajersko ...«

Jože Motaln, župnik

Župnije Brezno, Kapla in sv. Ožbalt - iz roda v rod

V minulem pastoralnem letu je Cerkev na Slovenskem dala poudarek na prenosu vere iz roda v rod. Tudi po naših župnijah, ki se vedno bolj povezujejo, smo bili pozorni na ta vidik, saj ima vera, ki odgovarja na temeljna vprašanja človeka: »Kdo je?, Od kod je?, Kam grem?, Kaj je po smrti?, Zakaj trpljenje?«, tudi danes v modernem svetu pomembno vlogo. Končno si tudi vsak želi, da bi mlajšemu rodu posredoval tudi najboljšo duhovno dediščino. Odrasli imamo veliko odgovornost, kaj sporočamo mlajšemu rodu, kakšen zgled krščanskega življenja smo. Verjamem, da se vsak z božjo pomočjo trudi živeti lepoto vere, ki nas vse povezuje, posebej po sv. krstu in nam daje luč ter upanje za življenje. Vsak človek ima v sebi neko naravno vero v presežno, vsi smo pa povabljeni, da to naravno vero nadgradimo z božansko, ki je pripravljena iti na križ. V župniji se preko zakramentov, posebej preko sv. maše, srečujemo in povezujeemo različni rodovi, vse generacije. Ker je družina prva šola človečnosti in prvo svetišče, kjer se otrok preko ljubezni svojih staršev odpre presežnosti Boga, je tudi župnijska družina kraj, kjer se prenaša vera, od starejših na mlajše. Da bi vsi rasli v veri, v osebni odnosu do Boga in tako lažje živeli in bolj radostno premagovali vsakdanje izzive.

Eno od pomembnih znamenj prenosa vere je tudi romanje, ki ga v župniji redno prakticiramo. Romanje je bilo od nekdaj splošna verska praksa človeka. V različnih oblikah ga poznajo vsa verstva. V krščanstvu pa zavzema še posebno mesto. Namen romanja je izkustvo vere, začuti božjo bližino in pomoč. Romanje ni izlet, ampak je obujanje določenega namena, prošnje ali zahvale Bogu. Izraz romanje prihaja iz besede Roma (Rim), kar pomeni potovati v Rim. To jasno pove, da so naši predniki romali v Rim, kjer so grobovi mučencev. Končno je tudi naše življenje eno romanje na naš končni cilj k Stvarniku.

Tudi v zadnjem letu smo bili na dveh župnijskih romanjih, enodnevnem - na avstrijsko Koroško in na

štiridnevnem - v Južno Italijo. V soboto, 2. septembra 2017, smo spoznavali avstrijsko Koroško, kjer je bilo včasih središče slovenstva. Ogledali smo si stolnico pri Gospe Sveti, ki je najstarejša cerkev, ki je bila zgrajena na slovenskem ozemlju. Mašo smo obhajali v Krki (glej sliko), kjer je bila dolga leta stolnica in zato se še danes imenuje škofija Celovec Krška škofija. Ogledali smo si tudi dom Sodalitas v Tinjah, kjer je slovenski umetnik p. Marko Rupnik v kapeli naredil čudovit mozaik, v katerem so upodobljeni tudi svetniki, ki povezujejo obe deželi Koroško in Slovenijo. In to so sv. Modest, sv. Ema Krška in blaženi škof Slomšek. Na poti smo lahko občudovali naravne lepote Koroške, kot je tudi Klopinsko jezero in lepo urejenost krajev, kjer z ljubeznijo do slovenščine živijo koroški Slovenci.

Velikonočno romanje v južno Italijo smo od 12. do 15. aprila 2018 izvedli skupaj z agencijo Aritours. Najprej smo obiskali glavno Marijino svetišče v Italiji Loreto. Loretska Mati božja ima svoje litanije in je zavetnica pilotov. Drugi dan smo se podali na naš glavni cilj v San Giovanni Rotondo, kjer je živel in deloval znani svetnik, mistik, veliki spovednik p. Pij. Letos mineva ravno 50 let od njegove smrti in ravno toliko časa je na svojem telesu nosil stigme (Jezusove rane), po katerih je najbolj poznan. V Bariju pa smo počastili grob sv. Nikolaja (Miklavža) in prosili, da bi zmogli živeti dobroto in ljubezen. Zadnji dan romanja smo občudovali evharistični čudež, ki se je v Lancianu zgodil pred stoletji nekemu menihu, ki ni verjel v spremenjenje pri maši. Nekoč se mu je pri maševanju hostija spremenila v resnično meso (telo) in vino v resnično kri, kar so potrdile tudi mnoge znanstvene analize. Vse to tudi nas potrjuje v veri, da dogajanje pri maši ni samo npr. simbolno, ampak resnično. Na poti domov smo tako lahko občudovali lepoto narave (stvarstva) in se Bogu zahvalili za vse, pa tudi drug za drugega, saj je romanje tudi dogodek skupnosti.

Jože Motaln, župnik

Oratorij 2017 v župniji Brezno

Med 26. 6. in 29. 6. se je v župniji Brezno odvijal že dvanajsti oratorij. Tako kot vsa leta prej smo se animatorji že dlje časa prej dobivali na rednih sestankih ter skrbno načrtovali dneve druženja, ki so bili tokrat v znamenju spoznavanja Marije. Spremljala nas je pri petju himne in molitvi, s kratkimi dramskimi igrami smo vsak dan otrokom uprizorili delčke njenega življenja, pri katehezah pa razmišljali o vrednotah in sporočilu dneva. Pred kosilom smo imeli vsak dan še delavnice, pri katerih smo pekli piškote, risali z ogljem ... Obiskal pa nas je tudi čebelar Ahmet Begič in nam predstavil čebelarstvo. Poskusili smo njegov med in pomerili obleko čebelarjev. Po slastnem kosilu, ki nam ga je vsak dan pripravila naša gospa Malčka, smo se pomerili v velikih, vodnih in športnih igrah. Novost oratorija 2017 so bile nočne igre, po dolgem času pa smo se spet odpravili na izlet. S prevozom so nam na pomoč priskočili naši gasilci, na katere se lahko vedno zanesemo. Na Janževskem Vrhu sta nas toplo sprejela Jože in Majda Grubelnik. V skoraj idilični naravi smo si pri njima ogledali jelene. Po ogledu cerkve svetega Janeza so nas že pričakovali na kmetiji Kralj. Gospod Miklavc nam je z veseljem razkazal vse živali na kmetiji in nas popeljal s traktorjem. Ker nas je pri ogledu strojev zmotil dež, so nas prej kot je bilo načrtovano povabili v hišo, kjer so za nas že imeli pripravljeno pecivo in sok. Zadnji dan nas je presenetil tudi obisk čarodeja Andreja. Hvaležni in veseli smo za vse, ki so bili pripravljene podariti svoj kamenček v mozaik, ki se imenuje oratorij.

Nina Zavrtnik

Življenje je pot in praznovanje

Življenje je pot, ki jo je treba prehoditi. To nas učijo predvsem starejši in vsi tisti ljudje, ki so v življenju preskušani, neozdravljivo bolni, invalidi in z njimi praznujemo. Praznujemo razne častitljive obletnice, ko jih obiščemo na domovih in jim voščimo.

Tako se radi srečujemo z njimi in v veliko veselje nam je vsakoletna tradicionalna priprava srečanja, ki se prične v cerkvi s sveto mašo in nadaljuje v šoli ob kratkem kulturnem programu, ki ga pripravijo otroci. Srečanje nadaljujemo ob mizi, kjer se okrepčamo s hrano in besedo. Toliko si imamo in si imajo za povedati med seboj, da ostane še kaj nedorečenega, vselej prehitro mine čas. Srečanje se zaključi ob vaški kapelici, kjer se ob šmarnični pobožnosti lahko srečajo še z drugimi krajanji. Ko vidimo te srečne in nasmejane obraze, ki se na njih riše tudi bolečina, ki je takrat odrinjena na rob, postane tudi za nas dan lepši, srečen in nepozaben. Že mnoga leta, ko skupaj s sodelavkami pripravljam ta dogodek, moj spomin vedno hvaležno seže do teh krajanov in župljanov, ki so nas s svojo prisotnostjo in besedo osrečevali, a že zaključili svojo pot. Bili so del nas, storili mnogo dobrega za naš kraj, zato so ostali nepozabni.

Lansko leto 8. julija smo z velikim veseljem obeležili 25. obletnico naše župnijske Karitas. Bila je zahvalna sv. maša, ki jo je ob somaševanju našega župnika Jožeta Motalna vodil in daroval nadškof, metropolit, monsinjor, predsednik slovenske Karitas Alojzij Cvikl. G. nadškof nas je ob zahvali za vso delo v teh letih spodbujal k resnični dejavni ljubezni. Imeti srce

za uboge, jih videti in slišati, jim znati prisluhni in jim biti vedno blizu. Posnemati Jezusa v čuječnosti, je naloga vsakega kristjana.

V kulturnem programu nas je z lepimi pesmimi razveseljeval otroški pevski zbor »Slomškovi pojoči malčki,« iz župnije Maribor Košaki, ki ga vodi Franja Senčič in mladinski cerkveni zbor župnije Kapla. Z nami so praznovali sodelavci Karitas iz naše dekanije in koroškega naddekanata. Pri druženju ob mizi smo se pomenkovali, izmenjavali mnenja in izkušnje našega dela.

Življenje je pot, ki jo je lepo prehoditi skupaj z gradnjo dobrih medčloveških in medgeneracijskih odnosov, v skrbi drug za drugega.

*Marija Kašman,
ŽK Kapla*

Praznujmo skupaj obletnice porok

Praznik ljubezni

Že nekaj let je v župniji Brezno srečanje zakonskih jubilaritov na zahvalno nedeljo, ki je v novembru. Skupaj s pastoralnim svetom in Karitas naredimo zanje lep praznik.

Z veseljem povabimo zakonce ob njihovih okroglih obletnicah, ki so jih praznovali v tekočem letu - od 5 let in do 65 let zakonskega jubileja.

So posebni trenutki lepega srečanja in globoka vera, da se ljubezen sv. zakona ne more končati, če sta si dva obljubila zvestobo, jo loči samo Bog, zato se morata truditi oba.

Na naših srečanjih jubilaritov so zakonci, ki so praznovali zlate, biserne in diamantne poroke, priče, da še vedno traja njihovo zaupanje in ljubezen.

V letu 2016 so bili štirje pari, ki so praznovali zlato poroko, v letu 2017 en par biserno poroko in trije pari diamantno poroko. Naj bo to spodbuda, da je možno graditi in ohranjati tisto ljubezen, ki je v cvetela v mladih letih.

Slovesna sv. maša je namenjena zakonskim jubilaritom v zahvalo za zdravje za vsa leta

skupnega življenja. Vedno znova moramo drug drugega spodbujati, mu pomagati in večkrat tudi kaj potrpeti.

Pri slovesni maši nas duhovnik znova povabi, naj se večkrat spominjamo na tisti najlepši dan v našem življenju, ko smo si zaobljubili zvestobo drug drugemu.

Neizmerna notranja sreča nas objame, da se lahko zahvalimo Bogu, da še imamo drug drugega, da si tukaj pred oltarjem ponovno lahko rečeva, da hočeva živeti skupaj do konca najinega življenja. In ko duhovnik ponovno poveže desnici v znamenju Troedinega Boga, je izlit božji blagoslov.

Naj noben del dneva ne mine brez ljubeznivih besed, v času odsotnosti pa ne brez misli na zakonca. Tako je naša skupna pot lahko lepa, trdna in polna zaupanja vase in zakoncu.

Jožica Tomšič

Planinska doživetja PD Ožbalt-Kapla

Pot po gozdu, ko občuduješ zelenje, plašne živali in poslušaj tišino. Mimo jezera, bistrega potoka, nato pa med strme skale do vrha.

Planinska doživetja nam pokažejo lepote narave, obenem pa nas krepijo in nam dajejo energijo.

V Planinskem društvu Ožbalt-Kapla se je v letu 2017 dogajalo veliko zanimivega.

Vodniški odsek društva je organiziral lepe pohode - nekateri so bili manj zahtevni in so bili namenjeni bolj druženju, drugi tradicionalni, ki jih izvajamo vsako leto ter nekaj zahtevnih v visokogorju.

Ponosni smo, da je zaživel je planinski krožek na OŠ Brezno-Podvelka, s katerim smo izvedli tri pohode - na Ribniško kočjo, na Veliko planino in na Malo Peco.

V tem članku bomo predstavili le nekaj dejavnosti in pohodov izmed mnogih.

Na otvoritvi prenovljene Razgledne poti v juniju nas je bilo, poleg ostalih, kar 20 planincev našega društva. Po uvodnih pozdravih in pogostitvi smo se podali do razgledne klopi nad Kaplo, nato mimo jezera in naprej ... Vsaka točka poti ponuja prelepe razglede in ob prijetnem pogovoru smo bili prekmalu spet na Kapli.

Sredi julija smo se odpravili v Karavanke. Skozi slikovito korško sotesko, kjer turisti občudujejo

bele skale, čisto vodo v tolmunih in divjo naravo, smo prišli do cerkve v Kortah. Po dvojezični maši domačini in gostje zapojejo slovenske pesmi pod lipo. Župan Občine Železna Kapla si je vzel čas in nam predstavil zgodovino in sedanost tega dela avstrijske Koroške.

Konec julija se vsako leto podamo do Urbančeve kočje. Tudi ta pohod je že tradicionalen in nas skozi lepe gozdove popelje do mesta, kjer se udeležimo proslave.

Sedem članov planinskega PD Ožbalt-Kapla je pod vodstvom vodnika Toneta teden dni raziskovalo planine in druge znamenitosti Črne gore.

Nekaj članov našega PD se je podalo do Krnskega jezera. Pot vodi po iz Lepene po široki mulatjeri do Doma pri Krnskem jezeru. Od tu naprej ni več daleč do cilja. Krnsko jezero v vsej svoji lepoti nas vedno očara. Tudi Krn nas pogleduje od daleč in nas vabi, da ga obiščemo.

Član PD Ožbalt-Kapla Drago Kure je julija skupaj še s tremi planinskimi prijatelji (Irena Kure in Stane Zlatinek iz PD Ribnica ter Igor Košir iz PD Bricnik Muta) prehodil pot K24. To je koroški izziv, ki povezuje 5 vrhov - Uršljo goro, Peco, Olševo, Raduho ter Smrekovec. Pot je dolga okrog 90 km, premaga 5300 višinskih metrov vzpona in spusta,

treba jo je prehoditi naenkrat in v 24 urah. Lahko bi čas podaljšali tudi za eno uro, saj so vsi že srečali abrahama. Kondicijske priprave so potekale že nekaj mesecev prej - po dolgem in počez so prehodili Pohorje in Kozjak in nabrali skupaj preko 500 km.

Na pot so odšli v petek, 28. julija, zvečer ob 21.45 od Andrejevega doma na Slemenu in se podali proti Uršlji gori. V trdi temi, s svetilkami so se spuščali proti Naravskim ledinam in nato do Žerjava in Črne. Pohod je bil natančno splaniran, težav niso imeli in proti jutru so se že vzpenjali mimo Doma na Peci, kjer je oskrbnik poskrbel za zajtrk. Z novimi močmi so osvojili svoj drugi vrh - Peco, se po mokrih travah spustili do Kumra in usmerili korak proti Olševi. Sledil je spust do Bukovnikovega sedla, kjer jih je čakalo novo okrepčilo iz prtljažnika logistične podpore.

Vzeli so si še čas za preoblačenje, nekateri za preobuvanje, in že so hiteli. Gamsi so jih občudovali pri vzpenjanju po zavarovani poti na Raduho. Spustili so se do Koče na Loki in se usmerili proti Travniku in čez Smrekovško pogorje proti koči na Smrekovcu, kjer so jih ponovno čakali prijatelji. Že po temi so v manj kot 24 urah prišli do Andrejevega doma. Utrujeni, zadovoljni in ponosni so zaključili pot. Decembra so se slovesno vpisali med člane kluba K24 in svoj podvig predstavili na predavanju v MKC Radlje, kjer je bilo več kot sto obiskovalcev.

V začetku julija nas je Marta vodila na goro Viš v Italiji. Pohod smo posvetili našemu domačinu Igorju Zlodeju in njegovi prijateljici Tatjani, ki sta se aprila ponesrečila pri vzponu na Viš. Igor je bil naš planinski vzornik. Preko spleta in fotografij smo občudovali njegove podvige ter z občudovanjem prebirali zanimive zapise o gorah, ki jih je vsakodnevno obiskoval.

Iz doline Belega potoka smo se vzpenjali proti bivaku. Kozorogi so nas opazovali z razdalje nekaj metrov. Na sedlu smo s pogledi raziskali Kaninsko pogorje, se opremili za plezanje in se po Poti

stoletnice pričeli vzpenjati. Čez strme skale, nato spust v in spet vzpon, na koncu pa še z lučkami skozi tunel in spust proti koči Corsi, kjer smo prenočili. Oskrbnik koč nas je lepo sprejel, obudil spomine na Igorja, ki so ga v teh koncih poznali in cenili. Naslednji dan smo se že zgodaj podali proti Višu. Za ozkim prehodom že na višini okrog 2000 metrov smo prižgali svečko in se v mislih pomudili pri Igorju in Tatjani. V tišini smo nadaljevali proti vrhu Viša. Sledil je sestop in po slikoviti poti Saškega kralja vrnitev do avtomobilov.

V septembru smo najvztrajnejši planinci v hudem nalu obiskali srečanje sosednjih obmejnih planinskih društev pri Pankraciju na Remšniku. Slovenski planinci naših obmejnih PD smo se skupaj z avstrijskimi planinci udeležili dvojezične maše. Kljub mokremu vremenu smo še malo posedeli in se družili ob zvokih ansambla Hopla.

Jeseni so planine še posebej lepe. Vso to lepoto so občudovali mladi planinci, njihovi starši in ostali udeleženci pohoda do Doma na Peci. Bilo jih je kar 50. Povzpeli so se na Malo Peco in obiskali Kralja Matjaža v njegovi jami.

Veronika Pažek

Markacisti PD Ožbalt-Kapla urejajo poti

V Planinskem društvu smo markacisti skrbeli za približno 34 km planinskih poti na našem območju. V preteklem letu smo poleg delovnih akcij organizirali tudi Zbor markacistov Koroške v Gostilni Šarman. 60 markacistov iz celotne Koroške je pregledalo delo preteklega leta ter zastavilo delo za naprej. Naše delo je pohvalil tudi načelnik markacistov pri PZS Igor Mlakar ter podelil priznanja najbolj zaslužnim markacistom.

Lani je bila s prostovoljnim delom Koroških markacistov (iz našega društva Veronika in Drago) obnovljena pot na Olševo. Obnovili smo markacije ter očistili poti. Drago je sodeloval v tehnični

skupini, ki je zabijala kline, postavljala stope in napeljala nove jeklenice. Njihovo delo je še posebej zahtevno. Ves material in orodje (vsak do 40 kg) so prinesli do skalnih poti in vrtali, zabijali, napeljevali jeklenice ...

Še v začetku decembra smo menili, da so planinske poti na našem območju vzorno urejene, nato pa je vetrolom na vseh naših planinskih poteh in v gozdovih naredil ogromno škode – podrta drevesa, smerokazi. Poti so postale za pohodnike nevarne in zato smo jih tudi uradno zaprli.

V letu 2018 bomo po tem, ko bodo lastniki pospravili podrto drevje, poti ponovno očistili, po potrebi na novo markirali in postavili manjkajoče smerokaze.

Konec januarja 2018 je naše društvo pripravilo tudi Pohod markacistov Koroške. Odločili smo se, da markaciste popeljemo po Razgledni poti po Kapli.

Že zgodaj zjutraj se je na Kapli zbralo preko 80 markacistov in drugih planincev. Pogostili smo jih s čajem in prigrizkom in se po pozdravu načelnika KPP Koroške Bojana Šipka ter našega podžupana Mirana Pušnika podali na pot. Žal nas je del poti spremljala megla, pa vendar so bili udeleženci navdušeni nad lepo urejeno potjo in lepotami Kaple. Krajši postanek s prigrizkom je bil še pri kmetiji Močivnik, pri lipi pa nas je pozdravilo tudi sonce in pokazalo vse lepote razgledov s Kaple.

S prijetnim druženjem z glasbo in pogostitvijo so se poslovili od nas in obljubili, da se na Razgledno pot še vrnejo sami, z družino ali na voden izlet njihovih planinskih društev. Za naše društvo je bila ta organizacija kar velik zalogaj, zato se tudi tu zahvaljujemo našim članom, našim vodnikom ter vodnikom PD Ribnica ter PD Bricnik Muta za pomoč. Ne smemo pa pozabiti na pomoč prijaznih domačinov ter gasilcev.

Glede na vse zapisano verjetno ni presenečenje, da je odsek markacistov PD Ožbalt-Kapla za leto

2017 od Meddruštvenega odbora za poti Koroške prejel priznanje za uspešno delo. Prav tako je naš markacist Drago Kure prejel pohvalo tega odbora za prizadevno delo v preteklem letu.

Člani Planinskega društva Ožbalt-Kapla smo ponosni na vso opravljeno delo v preteklem letu.

Veseli smo, da smo v svojih vrstah pozdravili mlade člane planinskega krožka. Želimo, da se tudi vi pridružite našemu društvu.

Saj ni treba, da se vozimo kam daleč. Že naše Pohorje in Kozjak nam nekaj metrov od naših domov nudita veliko lepih gozdnih stez in planinskih poti ter nas vabita, da stopimo nanje, hodimo, se vzpenjamo, občudujemo lepote narave in bogatimo sebe.

Veronika Pažek

Bazenska lovška razstava v Podvelki

Lovci Lovskogojitvenega bazena (LGB) Radlje ob Dravi, ki ga sestavljajo lovske družine (LD) Janžev Vrh, Kapla, Podvelka, Radlje ob Dravi in Remšnik in združuje 286 članov in članic ter pet lovskih pripravnikov, obsega pa 17.116 ha lovni površin, so 25. februarja 2018 v Podvelki pripravili pregledno lovsko razstavo uplenjene divjadi in lovskih trofej (za leto 2017). Tokrat je bila organizatorica razstave LD Podvelka (vsako leto je pregled v drugi LD bazena).

Starešina LD Podvelka in predsednik LGB Radlje ob Dravi Slavko Prah je pozdravil številne zbrane člane LGB Radlje ob Dravi in goste in v uvodu predstavil LGB Radlje ob Dravi. V nadaljevanju je za realizacijo lovskogospodarskega načrta za leto 2017 navedel, da analiza pregleda odvzema divjadi iz lovišč kaže na skupno realizacijo LGB Radlje ob Dravi 92,12 % pri parklarjih in 107,18 % realizacijo pri mali divjadi. Razmerje določenega odstrela pri srnjadi, ki je v bazenu najbolj zastopana divjad, je odstrel srne – srnjaki tudi v mejah lovskogospodarskega načrta in znaša 95,23 %, meja pa je 80 %. Pri mali divjadi so bili doseženi dobri rezultati: pri odvzemu lisic 175,28 %, jazbecu 187,50 %, kuni belici 106 %, najnižja pa je realizacija pri fazanu 33,33 % in pri poljskem zajcu 64,28 %.

Predsednik Prah je svoje poročilo sklenil: »Naša glavna naloga je gojitev divjadi, ohranjanje čiste narave in zagotavljanje sonaravnega bivanja vsem živim bitjem. Uspešno pa razvijamo tudi druge dejavnosti, kot so lovsko strelstvo, lovška kinologija in lovška kultura. Gojimo tudi dobre odnose z lokalnimi skupnostmi, LZ Maribor, LZ Slovenije, s posestniki in drugimi lastniki zemljišč in pridelkov, ki jim na tem mestu izrekam zahvalo za pomoč pri gojitvi in ohranjanju divjadi, čeprav jim le-ta velikokrat povzroči tudi škodo. Hvala tudi vsem petim lovskim družinam za opravljeno delo in hvala vsem za današnji obisk.«

V imenu LZ Maribor je zbrane pozdravil in nagovoril njen podpredsednik Borut Mithans, ki je med drugim izrekel tudi pohvalo za uspešno opravljeno delo v letu 2017. Lovce je pozdravil tudi podžupan Občine Podvelka Miran Pušnik in v svojem nagovoru med

ostalim pohvalil vzorno sodelovanje z občino.

Kot vsako leto je bilo tudi letos ob razstavi organizirano predavanje, tokrat na temo o parkljasti divjadi. Predavatelj dr. Boštjan Pokorny je v svojem zanimivem in poučnem predavanju med drugim poudaril, da z obrabo zob pri srnjadi ne moremo zanesljivo oceniti njene starosti, saj na obrabo zob vpliva več dejavnikov.

Program je povezoval domači lovec Alojzij Klančnik, kulturni del programa pa so izvedli rogisti LZ Maribor in svetovni prvak v igranju diatonične harmonike v letu 2017 Anže Kreuh. Sledilo je odprtje razstave in njen ogled.

Mag. Jože Marhl

Lovci in gostje so si z zanimanjem ogledali pregledno razstavo trofej (2017) iz petih LD, ki sodijo v ta bazen.

Predsednik LGB Radlje ob Dravi Slavko Prah poroča o realizaciji lovskogospodarskega načrta bazena za leto 2017

Beseda o PGD Ožbalt

Kot po vseh gasilskih društvih po Sloveniji so bile tudi pri nas volitve. V mandatu 2018–2023 je postal predsednik Jani Čas in poveljnik Uroš Sorman. Leta 2016 ob občinskem prazniku smo dobili novo zunanjo podobo doma ter nov ogrevalni sistem na pelete, letos pa smo pričeli s sanacijo notranjega dela, kjer smo pregradili prostor ter prebelili dvorano in druge prostore. Na novo smo uredili sejno sobo, kjer so bili v preteklosti planinci. Vozni park je ostal nespremenjen, želimo pa si novo

moštveno vozilo za prevoz otrok in za intervencije prvih posredovalcev.

Zahvala gre Občini Podvelka, županu Antonu Kovšetu in svetnikom za poslušanje težav gasilcev in za finančna sredstva. Zahvala gre tudi vsem članom za prostovoljno delo v gasilskem domu.

Na pomoč,

*Jani Čas, GČ,
predsednik PGD Ožbalt*

Zahvala gasilcem PGD Brezno-Podvelka

Spoštovani gasilci!

Sem Elizabeta Lizika Mumel iz Janževskega Vrha, tista gobarka, ki ste jo reševali 6. avgusta 2017.

Težko je z besedami opisati občutke hvaležnosti, ki me obhajajo ob misli, kaj bi bilo, če ne bi imela hitre in strokovne pomoči reševalcev, mojih otrok in vas gasilcev, vseh, ki ste bili takrat potrebni za hitro intervencijo.

Premalo se zavedamo, kaj vse storite za nas, ki potrebujemo pomoč. Doma puščate svoje družine, vse vam drage in brez razmišljanja hitite tja, kjer vas potrebujejo.

Posebej bi se rada zahvalila ekipi gasilcev Brezno-Podvelka, ki so se tistega avgustovskega dne odzvali na klic. To so: Družina Novak – Valerija, Heli in Luka, g. Šauperl, g. Arl, g. Rožman, g. Smonkar, g. Lorbek in g. Kolman.

Ker pa se bliža čas dopustov, si le vzemite čas zase in za svoje drage, ki vas čakajo doma takrat, ko hitite na pomoč.

S hvaležnostjo želim

Lizika Mumel

20-letnica ŠD Kapla z veteransko ekipo malega nogometa

Šport na Kapli je bil že od nekdaj popularna prostočasna aktivnost. Intenziven razvoj športa na Kapli pa se je pričel, ko se je par zagnanih športnikov začelo pogovarjati o ustanovitvi ekipe, ki bi tekmovala v medobčinski ligi malega nogometa Radlje ob Dravi. Takratne razmere športne infrastrukture na Kapli so bile zelo slabe.

Na razpolago je bilo igrišče skrajnih dimenzij, brez zaščitne ograje. Kjer je želja, je tudi pot. Tako so takratni mladeniči postali še toliko bolj zagnani, ker so videli kar nekaj interesa, in pričeli z bolj intenzivnimi treningi in igranjem nogometa. Takratna liga malega nogometa je bila razdeljena v tri skupine A, B in C. Kvalifikacije so bile prva stopnička, ki jih je mogla premagati sestavljena ekipa. Ker je bila takratna liga že takrat zelo močna in tako se jim je po nekaj poizkusih le uspelo uvrstiti v takratno najšibkejšo skupino C v medobčinski ligi. Po ureditvi ograje okrog igrišča, ki so jo zagnani nogometaši naredili sami ter terenskimi sestanki z vodstvom lige in ugotavljanju ustreznosti dimenzij igrišča so le dobili zeleno luč, da je ekipa lahko zaigrala domače tekme na igrišču na Kapli. Začetek igranja v ligi je prinesel tudi dodatne želje. Ker je bilo za igranje v ligi bilo potrebnega kar nekaj več organizacijskega duha, je nastala tudi želje po ustanovitvi kluba. Tako se je leta 1998

ustanovil Klub malega nogometa Kapla s sedežem v takratnem združnem domu na Sp. Kapli 3. Z uradno ustanovljenim klubom je ekipa lažje nabavila potrebno športno opremo, se povezala z ostalimi društvi in začela veliko pot razvoja športa na Kapli. Rezultati so zelo hitro napredovali, zato je tudi število članov raslo. Z novimi člani je rasto tudi zanimanje za ostale športe poleg nogometa. Potreba po razširitvi kluba malega nogometa v športno društvo je tako nastala sama od sebe. Leta 2006 je takratni klub malega nogomete sprejel nov statut društva in nastalo je Športno društvo Kapla. To leto smo na Kapli dobili tudi novo igrišče ustreznih dimenzij in opremo. Leta 2013 pa še pomožen športni objekt ob igrišču. Tako so bili pogoji za razvoj športa še toliko večji. V vseh teh letih je klub in nato društvo zelo dobro napredovalo in delalo. Tako kot so se odvijale aktivnosti, uspehi in neuspehi, so tudi leta zelo hitro tekla. Kot bi trenil so bili ti mladeniči, ki so utirali pot športa na Kapli, bili 20 let starejši in primerni za veteranska tekmovanja. Ob ustanovitvi kluba so imeli športniki nekaj pomislekov in dilem, tako je bilo tudi ob ustanovitvi veteranske ekipe. Naposled

je bila želja le dovolj velika in z 20. obletnico društva je nastala tudi veteranske ekipa malega nogometa, ki se je za razliko izpred dvajsetih let priključila veteranski ligi. Poleg razlike v letih je razlika tudi v tem, da veterani nimajo svojega travnatega igrišča, na katerega nestrpno čakajo.

*Miran Pušnik,
predsednik ŠD Kapla*

Športno društvo Ožbalt ob Dravi v besedi in fotografiji

Preteklo leto smo v Športnem društvu Ožbalt ob Dravi izpeljali mnogo športnih, kot tudi delovno-organizacijskih projektov, ki so obogatili športno udejstvovanje članov in vseh ostalih športnih navdušencev. Enako velja za sam športni park, ki počasi dobiva podobo, kot se spodobi. Vsako leto želimo dodati mozaik h končni podobi in tako vzpostaviti odlične pogoje za šport ter gibanje vseh članov, krajanov in širše.

V preteklem letu smo skupaj z Občino Podvelka in zavzetostjo članov društva napravili tribuni ob asfaltnem in travnatem igrišču, kjer se je tudi

menjala travnata ruša, ki sedaj nudi boljše pogoje igranja nogometa na travi. Vse skupaj predstavlja odlične in varne pogoje za spremljanje nogometnih tekem in drugih dogodkov.

Poleg vseh športnih aktivnosti, ki se navezujejo predvsem na nogomet, odbojko in kolesarjenje, smo v preteklem letu pričeli s tradicionalnim Ožbalskim tekom, ki je bil izveden v sklopu turističnega dne naše Občine Podvelka. Štart teka je bil v Športnem parku Ožbalt, trasa pa je potekala po novi kolesarsko-sprehajalni poti do splavarskega pristani v Javniku.

Čudovita trasa ob reki Dravi je resnično lepa priložnost za razvoj ne samo tekaškega dogodka, temveč tudi za razvoj športnega turizma same Občine Podvelka. Še pomembnejša pridobitev pa bo, ko bo celotna trasa vzpostavljena, da bo povezala ljudi in kraje Ožbalt HE Vurmat, Ožbalt, Javnik, naselje Potočnik, Podvelko in Brezno z varno kolesarsko in peš potjo, kjer se bomo vsi občani prijetno in varno gibali v naravi ob naši reki Dravi.

Ob tej priložnosti bi povabil vse bralce Flosarja, da si vzamejo čas za gibanje in druženje ter se udeležijo čim več dogodkov v sklopu prireditev Občine Podvelka in krajevnih društev v naši občini.

*Mag. Peter Verčko,
predsednik ŠD Ožbalt ob Dravi*

Tekaški izziv na Madeiri

Portugalski otok Madeira leži v Atlantskem oceanu, približno 1000 km od Lizbone, 600 km od obale Maroka in 500 km nad Kanarskimi otoki. Je relativno majhen, saj v dolžino meri približno 57 km, v širino pa le 22 km, hkrati pa je precej gorat, raznolik in zelo pravljichen. Ravnin je na otoku precej malo, tudi vse obdelovalne površine so urejene v terasastih nasadih. Mila klima, kjer so temperature v povprečju čez leto okoli 20 stopinj, omogoča, da pridelujejo sadje in zelenjavo skozi vse leto. Danes sta glavni vir zaslužka turizem in kmetijstvo. Otok privlači predvsem tiste turiste, ki jim je blizu pohodništvo, planinarjenje, kolesarjenje in na sploh zdrav način življenja, tako da je pravzaprav na otoku precej mirno, na voljo je veliko zdrave hrane, onesnaževanja skoraj ni, uživati pa je moč v prekrasni in raznoliki naravi s čudovitimi razgledi. Med drugim je na otoku drugi največji klif na svetu, Cabo Girao, ki se dviga 580 m nad Atlantskim oceanom. Večina otoka, tudi najvišji vrhovi, je dostopna z glavno hitro cesto, ki pa je zaradi goratosti v veliki meri speljana skozi tunele, za katere nekateri pravijo, da jih je več kot 200. Glavno mesto Funchal je zelo lepo in urejeno, z več botaničnimi vrtovi, v času najinega obiska pa je v mestu potekal tudi festival cvetja, po katerem je Madeira prav tako zelo znana. Kot zanimivost velja povedati tudi, da je Funchal rojstni kraj najboljšega nogometaša na svetu, znamenitega Cristiana RONALDA, ki ga domačini seveda obožujejo in so mu postavili velik spomenik. Vendar se na ta rajski otok

sredi Atlantika nisva odpravila zaradi naravnih lepote ali dobre hrane, temveč z namenom, da se udeleživa ultra traila MIUT (Madeira Island Ultra Trail), ki ga na tem otoku organizirajo že deseto leto zapored in je uvrščen na prestižno svetovno listo Ultra-Trail World Tour.

Pogled iz klifa Cabo Girao

Tipične hiške v vasi Santana

Značilna naselja na strmih pobočjih

Trail tek je vrsta teka, ki se odvija v naravnem okolju, npr. v gorah, puščavah, gozdovih, pri čemer je pomembno, da je na progi minimalni delež tlakovanih ali asfaltiranih poti, ki ne sme presegati 20 % celotne proge. Ker potekajo te tekme v naravnem okolju, so povezane tudi s precejšnjo višinsko razliko. Pravzaprav je tako, da se z dolžino proge viša tudi višinska razlika. Običajno tekme potekajo po makadamu, gozdnih in planinskih poteh ter so ustrezno označene. Organizator poskrbi za nekaj postojank na progi, kjer se tekači lahko okrepcajo s prigrizki in pijačo, sicer pa so tekmovalci delno samooskrbni, kar pomeni, da nosijo s seboj, v nahrbtniku, osnovno predpisano opremo, hrano in tekočino. Tako je običajno del obvezne opreme piščalka, telefon, naglavna svetilka z rezervnimi baterijami saj gre v večini primerov za časovno daljše preizkušnje, topla, nepremočljiva vetrovka, rokavice, kapa, osnovni paket prve pomoči, alu folija za zaščito pred mrazom v primeru poškodbe ter seveda nekaj hrane kot so energijske ploščice, geli, pa tudi kakšen sendvič ni odveč. Obveza tekača je tudi, da vsako postojanko zapusti z vsaj enim litrom pijače v nahrbtniku.

Na 10. MIUT je bilo prijavljenih 3752 tekačev in tekačic, ki so se pomerili na različno dolgih progah: najdaljši, 115 km s 7200 m vzponov in spustov, ultri s 85 km in 4800 m vzpona, maratonu z 42 km in 1750 m vzpona, in mini progo s 16 km in 375 m vzpona.

Veselje v cilju, po dobrih 20 urah

Midva sva se odločila za ultro, 85 km preizkušnjo, kjer nas je bilo prijavljenih 450 tekačev in tekačic. Proga je potekala od mesta Sao Vicente na severovzhodu otoka, ob prelepih levadah (vodni namakalni sistemi), travnikih, se vzpela preko najvišjih prelazov do najvišjega vrha otoka, Pico Arieiro na 1818 m, se spuščala po strminah v doline, nas vodila ob klifih severnega dela otoka visoko nad Atlantikom ter se spustila v cilj do mesta Machico na jugovzhodu otoka. Za nas je na progi skrbelo veliko število prostovoljcev, ki so nas na sedmih vmesnih postojankah oskrbovali s hrano, pijačo, medicinsko pomočjo in dobro voljo. Priznati morava, da so bili tako vzponi in še posebej spusti tehnično precej zahtevni, med drugim tudi zaradi številnih stopnic, ki so zaradi strmine skoraj nujne. Veselje v cilju je bilo po 20 urah in 40 minutah izjemno, dosegla sva 288 oziroma 289 mesto, pri tem je bil Maksimiljan v svojih starostni kategoriji odličen šesti, Aleksandra pa v svoji starostni kategoriji deseta. Kljub lepotam tekme in otoka se je vedno lepo vrniti domov. Vesela sva, da lahko večino treningov opraviva v naši prelepi občini, ki nama prav tako ponuja veliko izzivov. Tiste, ki vas najine tekaške dogodivščine zanimajo podrobneje, pa vabiva, da se oglasite pri naju, v Lehnu na Pohorju 10.

Aleksandra Pisnik in Maksimiljan Selinšek

Na najvišjem vrhu, Pico Arieiro, 1818 m

Madeira je vulkanskega izvora

Vrednote, ki jih ni mogoče izkoreniniti

»V Ožbaltu zavijete proti avstrijski meji, potem pa samo gor.« Banalen primer komunikacije z gostom, ki se doslej še ni prepustil svežemu krajevnemu zraku in objemu kozjaških dreves na Kapli. Omemba slednjih morda v tem času vzbudi ironijo, potem ko se je zloglasni in zdaj že razvpiti vetrolom grdo poigral z lastniki gozdov tretje najbolj gozdnate države v Evropi in postavil nove izzive pri spravilu lesa. Poln mešanih občutkov začetek besedila za nekoga, ki sicer vidi prednost v optimizmu. In kaj je v tej zgodbi pozitivnega? Splošen odgovor bi se glasil – ljudje. Če izhajamo iz konteksta tega članka, so to vaščanke in vaščani s Kaple oziroma pripadniki različnih društev, odlikovani s solidarnostjo.

Težko je zbrati besede hvaležnosti za vse člane PGD Kapla in prostovoljce nasploh, ki vedno znova izkazujejo brezpogojno pomoč sočloveku in pri tem nikoli ničesar ne dobijo v zameno, medtem ko nekateri njihovo požrtvovalnost vidijo kot samoumevno. Pa vendar bi poleg omenjenega rad izpostavil še korenine te zgodbe oziroma ozadje pozitivnih vrednot. Kapla na Kozjaku je kraj skromnih ljudi z veliko prostora za dobre medsebojne odnose in povezovanje pozitivne energije v delo za dobrobit kraja. Pri tem se ustvarjajo različne navidezne vezi, ki združujejo posameznike podobnih interesov v celoto, izraženo v društvih. Slednja omogočajo okolje za druženje in izkazovanje talentov, ki sicer ne pridejo do pravega izraza, a so še kako pomembni za življenje v polnem pomenu besede. Da na Kapli mrgoli aktivnih društev, ni potrebno posebej poudarjati. Kot aktivnemu članu Športnega društva Kapla, mi prosim dovolite, da nadaljujem z navajanjem misli iz svoje perspektive. Zlasti zato, ker športniki morda v očeh ostalih nismo prepoznavni kot družbeno koristna skupnost.

Če od Kaple odštejemo Cerkev, Okrepčevalnico Olga, društva, lovsko družino in ostale skupnosti, nam ostane le še infrastruktura s kmetijsko panogo, kar zadostuje za osnovne življenjske potrebe, ki pa običajno niso dovolj za življenje v polni meri kakovosti. Psiholog dr. Steve Ilardi v svojih raziskavah fizičnega in mentalnega zdravja med drugim omenja pomembnost dnevne svetlobe, medsebojnih človeških stikov in predvsem gibanja. Iz tega lahko izpeljemo preprosto enačbo. Za zdrav način življenja moramo v naš življenjski slog združiti vse omenjene dejavnike. Če konkretiziram, lahko to združitev dosežemo na nogometnem treningu, kolesarskem izletu, smučanju, gasilskih vajah in še bi lahko naštevali. Nogomet proti depresiji. Tako preprosto. Rezultat enačbe nima merljive vrednosti, ker je neprecenljiv. Je šport še vedno postranska dejavnost? Travnato igrišče na Kapli morda ni nujno potrebno, a je še kako pomembno za zdrav življenjski slog vaščanov in vaščank ter nenazadnje za obstoj le-teh. Tudi slab opazovalec zlahka zazna, da je nogomet na Kapli primarna športna panoga, o čemer priča organizacija turnirja v minulem letu, na katerega se je prijavilo rekordnih 18 ekip.

Ne pozabimo, da je v tem dolžinsko omejenem članku večinsko izpostavljen zgolj en vidik. Kapla na Kozjaku je kraj društev in skupnosti, ki temeljijo na trdnih stebrih pozitivno usmerjenih ljudi. Veter

je z lahkoto izruval drevesa, medtem ko vrednot in morale krajanov nikoli ne bo mogoče izkoreniniti.

Jani Pavlič, tajnik Športnega društva Kapla

Vsebina:

Beseda urednika	2
Nagovor župana	3
Dobitniki priznanj Občine Podvelka v letu 2018.....	6
Naš Lehen.....	8
Lepo je biti tu doma	10
Cerkev svetega Ignacija	11
Podvelka, ujeta v zgodbe	12
Množično, uspešno in veselo na turističnem dnevu VS Podvelka	14
V Ožbaltu je vedno fajn	15
Hvaležni, da smo skupaj	16
Na obisku pri jubilarjih.....	18
Kako varno smo živeli v letu 2017 na območju Občine Podvelka	21
Beseda naših osnovnošolcev	22
Šola in vrtec ob jubilejih	24
N'č, n'č na di	27
Slovenski kulturni praznik v kulturnem domu Podvelka	28
Spominska slovesnost v čast Prvi pohorski četi	29
Partizanska bolnišnica Tevakin ponovno na ogled	30
Pozdravljen prijatelj - pozdravljen, nimam časa, veš.....	32
Koronarni klub Dravske doline - skupina Podvelka	33
Idiopatska pljučna fibroza	34
Svit rešuje življenje.....	35
Svetovni dan čebel.....	36
Aktivnosti v društvu Invalid	37
Ananas na Janževskem Vrhju	37
V Breznu slovesna rez potomke najstarejše vinske trte na svetu.....	38
Iz župnijske kronike Brezno	39
Župnije Brezno, Kapla in sveti Ožbalt - iz roda v rod	40
Oratorij 2017 v župniji Brezno	41
Življenje je pot in praznovanje.....	42
Praznujmo skupaj obletnice porok.....	43
Planinska doživetja PD Ožbalt-Kapla	44
Markacisti PD Ožbalt-Kapla urejajo poti	46
Bazenska lovska razstava v Podvelki	47
Beseda o PGD Ožbalt	48
Zahvala gasilcem PGD Brezno-Podvelka	49
20-letnica ŠD Kapla z veteransko ekipo malega nogometa	50
Športno društvo Ožbalt ob Dravi v besedi in fotografiji	52
Tekaški izziv na Madeiri	54
Vrednote, ki jih ni mogoče izkoreniniti	56
Občina Podvelka praznuje	60

GEOMERITVE

GEOMERITVE d.o.o., Slovenj Gradec
t: 02 88 21 320, e: info@geomeritve.si
www.geomeritve.si

že 20 let za vse geodetske storitve

TRGOVINA ZA VRTIČKARJE IN PROFESIONALCE

TRGOVINA LOPA

KOSARJEVA UL. 4, 2000 MARIBOR

051 640 660 ali 02 23 42

trgovina@lopa.si in www.lopa.

MOTORNA ŽAGA HUSQVARNA 445

Nova zmogljiva vsestranska žaga. X-Torq® motor z manjšo porabo goriva in manj emisijami. Samodejno povratno stop stikalo in okence na rezervoarju. Smart Start® funkcija in črpalko goriva vedno zagotavljata lahek zagon. Meč korak 325 1,3 in dolžina 38 cm. Teža 4,9 kg, moč 2,8 KM.

NAMESTO € 557,-

SAMO € 445,-

Akcija traja do odprodaje zalog! Cena vsebuje DDV.

RIKO®

Globalni inženiring
za srečo ljudi

SVETOVANJE IN NAČRTOVANJE
SAJENJE IN UREJANJE OKOLJA
NEGA DREVES
ZATRAVITVE
VZDRŽEVANJE
VRTNI CENTER
SPLETNA TRGOVINA

ČE MORA KRUTO PASTI ALI NEŽNO RASTI...

www.mogga.eu

DOBAVA IN MONTAŽA

- ARMSTRONG in AMF STROPOV
- PREDELNE (GIPS) STENE
- UREDITEV MANSARD NA KLJUČ
- BALKONSKE OGRAJE, NOTRANJA STOPNIŠČA
- ELEKTRO-INSTALACIJE
- TOPLOTNO - IZOLACIJSKE FASADE

ELGRAD Jarc Egon s.p., Ožbalt 7
Tel.: 02/ 87 60 056, 041/ 352 754
www.elgrad-jarc.com elgrad.jarc@gmail.com

KOROŠKI ZIDAR

Boštjan VEZOVIK
Prokurist poslovni sekretar

Sv. Primož na Pohorju 67b
2367 Vuzenica
tel.: (02) 8790 183
fax: (02) 8790 184

Davčna številka: SI38749092
Boštjan: 041 788 489
Branko: 041 647 668
E-mail: boštjan.vezovnik@siol.net

**JAVNO KOMUNALNO PODJETJE
RADLJE OB DRAVI**

Javno komunalno podjetje
Radlje ob Dravi d.o.o.
Mariborska cesta 3 • 2360 Radlje ob Dravi

Vilins

Uljana Brunšek s.p.

Pravno in energetska svetovanje

051 361 060

uljana.brunsek@gmail.com

Občina Podvelka praznuje

19. občinski praznik

JULIJ

SOBOTA, 21. JULIJ 2018

- 9.00 Igrišče Lehen. Nogometni turnir veteranov (samo za vaške skupnosti Občine Podvelka).
Organizator: ŠD Drvar Lehen.
- 10.00 Športno rekreacijski prostor v Breznu: tekmovanje v ruskem kegljanju
- 14.00 Igrišče Lehen. Turnir KMN Lehen v malem nogometu. Organizator: ŠD Drvar Lehen.

SOBOTA, 28. JULIJ 2018

- 11.00 Pri Urbančevi koči pri Pomniku NOB v Lehnu. Spominska slovesnost.
Organizator: KO borcev za vrednote NOB Podvelka.

AVGUST

PETEK, 3. AVGUST 2018

- 18.00 Večnamenski prostor PŠ Lehen. Premiera komedije: Zet in tašča – eksplozivna zmes. Organizator: UD Vila.

SOBOTA, 4. AVGUST 2018

- 14.00 Napihljiv model debelega črevesa in njegov namen pri komunikacijskih dejavnostih Programa Svit, pri PŠ Lehen.
- 15.00 Vaške igre na travnatem igrišču pri PŠ Lehen.
- 19.00 Osrednja slovesnost s podelitvijo priznanj in pokalov (šotor).
- 20.00 Veselica (šotor).

NEDELJA, 5. AVGUST 2018

- 8.00 in 10.00 Župnijska cerkev sv. Ožbalta. Lepa nedelja v čast sv. Ožbalta. Pri maši ob 10. uri bo procesija.

SOBOTA, 11. AVGUST 2018

- 14.00 Kapla - Odomovo jezero, Triatlon. Organizator ŠD Kapla.

NEDELJA, 12. AVGUST 2018

- 10.00 Janževski Vrh, kapelica sv. Maksimilijana Kolbeja (Pri Mariji). Sveta maša ob prazniku zavetnika.

TOREK, 14. AVGUST 2018

- 19.00 Cerkev Brezno. Farno žegnanje - na predvečer praznika sv. maša, nato procesija z lučkami, blagoslov in postavitve klopotca.
- 20.00 Igrišče na Kapli, nočni nogometni turnir. Pred turnirjem za člane se bodo odvijale nogometne tekme za najmlajše nogometaše. Organizator ŠD Kapla.

NEDELJA, 19. AVGUSTA 2018

- 10.00 Pokal rekreativcev v MTB – vzpon na Kaplo 2018. Organizator ŠD Kapla.

OD SREDE, 23., DO NEDELJE, 26. AVGUSTA 2018

- Župnijska cerkev in župnišče na Kapli: oratorij, počitniški dnevi za otroke.

NEDELJA, 26. AVGUST 2018

- 10.30 Župnijska cerkev sv. Katarine na Kapli. Lepa nedelja, sv. maša v čast sv. Katarini Aleksandrijski s procesijo.